

SLOVENSKE BARVE PREPLAVILE VRH DRUGE DIVIZIJE

Uspešni moštvi in funkcionarji nogometnega kluba Diggers Rest — Jadran.

To mora vsekakor biti največji uspeh in obenem velik ponos nas vseh, ki se bavimo s kakšnim koli športom. Fantje nas niso razočarali. Mogoče bi bilo primerno pregledati tudi nekaj rezultatov. V zadnjem časopisu smo objavili rezultate preteklih kol, v tej ediciji pa vam bomo nudili rezultate preostalih kol.

Avgust 10	Waverley Wanderers : Diggers Rest	3 : 2	rezerve 5 : 0
Avgust 24	Diggers Rest : Yarra Untd.	4 : 1	rezerve 3 : 3
Avgust 31	North Melbourne : Diggers Rest	1 : 5	rezerve 1 : 3
September 7	Diggers Rest : Oakleigh Untd.	3 : 0	rezerve 5 : 1
September 14	Diggers Rest : East Altona	0 : 3	rezerve 2 : 2

To je torej pregled zadnjih tekem našega moštva v drugi amaterski ligi. In kot vidimo po končni lestvici, je klub osvojil prvo mesto in s tem pravico do nastopa v novi sezoni, v prvi amaterski ligi. Naj tukaj omenim, da je naše drugo moštvo tudi osvojilo zavidljivo tretje mesto v skupini in da bodo tudi oni naslednjo sezono igrali v prvi amaterski ligi.

Seveda je to s pomočjo prvega moštva, vendar so prav mladi slovenski fantje v drugem moštvu največ pripomogli k celotnemu uspehu. Prav tukaj so se primerno izkazali in z znanjem, ki so si ga tu nabrali, primerno nadomeščali starejše člane v prvem moštvu, kadar se je kdo poškodoval ali pa bil odsoten radi bolezni. Že v

naslednji sezoni pa bodo prav oni nosili breme kluba in uspešne končne uvrstitve.

Toliko slovenskih fantov, kot jih igra pri Diggers Rest-u nogomet, še ni nikoli uspelo pridobiti nobenemu klubu. Dokazali so, da tudi Slovenci lahko igramo nogomet, če se pač za to primerno pripravimo. To pa so pri S.P.S.K "Jadran-u" vsekakor lahko. Kajti ponudili so jim najbolje. Veliko očetov in mater je s ponosom kazalo na svojega sina, kajti igral je dobro, vedel se je pravilno in zastopal je naše barve požrtvovalno, kar nam je priznано tudi v našem vsakdanjem življenju.

Darko Hribernik

KONČNI REZULTATI

PRVO MOŠTVO

Diggers Rest	30
Waverley Wanderers	28
East Altona	27
La Trobe Uni	26
Hawthorn Untd.	25
East Richmond	18
Yarra United	16
Concorde	16
Old Scotch	16
Oakleigh Untd.	11
Nth. Melbourne	3

RESERVE

La Trobe Uni.	33
Waverley Wanderers	32
Diggers Rest	29
East Altona	26
Hawthorn Untd.	21
Yarra United	20
Oakleigh Untd.	15
East Richmond	14
Old Scotch	11
Nth. Melbourne	8
Concorde	7

Franci Sajovic

V sredo, 24. septembra je mnoge dolgoletne člane SDM presenetila žalostna vest, da je v prejšnji noči nenadoma preminil Franci Sajovic, nekdanji predsednik SDM v letih 1970 in 1971, organizator, vodja in trener prvega slovenskega nogometnega moštva v Melbournu in Avstraliji Kew—Slovene.

Pokojni Franci je za večno zaspal, mirno in spokojno. Tak kot je vedno bil — miren in dobrodušen tovariš in prijatelj, ki je s svojim dobrohotnim ponašanjem znal ustvariti zaupanje vseh, s katerimi je imel posla. Te njegove lastnosti smo cenili posebno mi, ki smo sodelovali z njim pri odbor SDM in vsi fantje pri nogometu, katere je znal s svojim kolegialnim odnosom tako navdušiti. V času, ko je bil predsednik SDM, se je dokončalo prenovljenje starega doma SDM v Carltonu, kjer je ob priliki pomoči pleskarjem pokojni Franci padel z lestve in se poškodoval tako, da je moral iskati pomoč v bolnišnici.

Franci Sajovic, tedanji predsednik SDM izreka dobrodošlico pianistki Dubravki Tomšič v nekdanjem domu SDM v Carltonu.

Zadnja leta, še posebno, ko je radi krute bolezni izgubil nogo, se je Franci držal bolj doma v krogu svoje družine, kateri je bil zvest mož, oče in stari oče. Zato smo ga le preredko videli v javnosti. A navzlic temu je zvesto spremljal društveno delovanje, o katerem je hlastno sprejemal novice iz Vestnika in od prijateljev.

Pokojni Franci je bil rojen 20. januarja 1921 v Ljubljani. Svoja otroška leta pa je preživel na Dunaju. S petnajstimi leti starosti se je vrnil v Ljubljano, a vojna vihra ga je zatekla na Gorenjskem ter ga metala od enega do drugega kraja Evrope.

Po končani vojni se je znašel v begunjskem taborišču v Kellerbergu v Avstriji, kjer se je poročil 19. januarja 1947 z Ado rojeno Fink. S svoji življenjsko družico je leta 1949 prišel v Avstralijo in si končno ustvaril družino in prijeten dom v melbournskem predmestju Preston.

Poleg ustanovitve nogometnega kluba in dokončne preureditve društvenih prostorov, spada v njegovo predsedniško obdobje tudi sprejem slovenske pianistke Dubravke Tomšič v prostorih SDK in formiranje slovenske upokojenske družine. S temi uspehi si je pokojni Franci zaslužil stalno mesto v zgodovini Slovencev v Melbournu.

Marijan Peršič

SIMON GREGORČIČ NA GRIČU SLOVENCEV

Simon Gregorčič (1844—1906)

Kulturni delavci Slovenskega društva Melbourne so pod vodstvom učiteljice Drage Gelt pripravili "Kulturni večer 86". Tega "tihega", kulturno bogatega oktoberskega večera, ki je bil posvečen spominu 80-letnici smrti slovenskega pesnika Simona Gregorčiča, smo se udeležili Slovenci bližnjih in daljnih območij širnega Melbournu.

V dvorani na griču v Elthamu je bila ob odru nameščena plaketa s pesnikovim imenom, bogat šop rdečih nageljnov in pesnikov portret, ki ga je posebej za to

Mladinci in mladinke SDM so sodelovali pri proslavi Simona Gregorčiča

priložnost izumetnil slikar Vasja Čuk.

Program je povezoval starešina Lovske zveze Avstralije in bivši predsednik SDM Stanko Prosenak, ki je v uvodu najprej z enominutnim molkom obeležil spomin na pred letom umrlega društvenega kultur-

nega delavca in dolgoletnega člana in funkcionarja Božota Lončar; v nadaljevanju pa je orisal življenje in delo velikega ustvarjalca slovenske rime — Simona Gregorčiča in pred posamezno točko podal kratek uvod.

Marta Sterle

OBVESTILO!

Naslednja številka Vestnika bo dvojna. Torej decemberska in novemberska bosta izšli skupaj v prvi polovici decembra. To radi tega ker je koncem decembra tiskanje in razpečevanje radi božičnih počitnic otežkočeno. Vse dopise in oglase bomo za to skupno številko bomo sprejemali le do 24. novembra.

Naročnina za Vestnik je že nekaj let nespremenjena in ne zadostuje več niti za kritje tiskarskih stroškov. Saj je razumljivo, ker cene neprestano rastejo, samo poština se je že nekajkrat podražila. Poleg tega pa je vzeti v obzir tudi, da v poslednjih mesecih Vestnik izhaja v povečanem obsegu.

Zato je potrebno, da zvišamo naročnino od 10 na 12 dolarjev na leto. Posamezna številka pa bo stala 1 dolar.

To povišanje bo stopilo na moč od 1. januarja 1987 dalje, razen za one, ki so plačali naročnino že v naprej.

DUŠAN MRAVLJE POJASNUJE

Z velikim presenečenjem sem prebral članke v majski in junijski izdaji Vestnika, v katerih ste zelo pristransko ocenili moje sodelovanje na teku Sydney - Melbourne, kakor tudi pisanje našega tiska.

Kot prvo naj povem, da sem pred tem tekmovanjem že dvakrat nastopil v Avstraliji in sicer v Colac-u (Colac six day race), vendar pa moje nastopanje ni povzročilo nikakršne pozornosti melbournskih Slovencev in njihovih društev (razen redkih izjem). Oba moja prva nastopa v Avstraliji sta šla mimo popolnoma neopazno in verjetno bi bilo tako tudi z zadnjim, če nebi na precejšnje presenečenje takrat zmagal. Kakšna je bila obveščena o mojem prihodu na tekmovanje na vem točno, vem pa to, da so organizatorji tekmovanje (Westfield) kontaktirali z različnimi jugoslovanskimi predstavništvi v Avstraliji, tako, da so le-ta vedela za moj prihod. Poleg tega sem tudi ves čas pred tekmovanjem živel pri slovenskih sorodnikih (Potočnik) v Melbourneu, tako da sem bil prepričan, da so tudi ti poskrbeli za obveščeno o mojem prihodu. Glede na to, da sem čas pred tekmovanjem izkoristil izključno za trening in priprave za samo tekmovanje, sam nisem imel časa za iskanje kontaktov z vašimi društvi. Upoštevajoč zgoraj navedena dejstva menim, da nisem krivec za neobveščeno vaših klubov, saj je bila to dolžnost tistih, ki so vedeli za moj prihod.

Vaše kritike, da sem na televiziji uporabljal nemško govorečega tolmača so do neke mere upravičene, čeprav je potrebno poznati ozadje, ki je privedlo do tega. Kot morda veste, čeprav tega v vašem časopisu ni bilo zaslediti, je imel vsak tekmovalac med tekom spremljevalno ekipo, ki je pri meni štela 5 - 10 spremljevalcev. V tej ekipi, katere vodja je bil Andrej Potočnik (avstralski Slovenec), so bili ostali člani, razen moje žene in Andreja, Avstralci. Z člani ekipe smo tudi po tekmovanju ostali nekaj dni skupaj, saj so se vrstila razna snemanja in skupni nastopi. Na kritiziranem snemanju bi moral kot tolmač sodelovati Andrej, ki pa je v zadnjem trenutku sodelovanje odpovedal, tako, da smo morali hitro najti drugega prevajalca. Glede na to, da jaz govorim samo "polomljeno nemščino", kot ste to ocenili v Vestniku, smo se pač poslužili kot prevajalca nemško govorečega člana ekipe. Sprašujem pa se, ali je jezik res tako pomemben, da je vzhičenje in ponos Slovencev po tem nastopu na TV takoj uplahnil, kot ste napisali v Vestniku. Če je to res tako pomembno, zakaj napis na cilju "Slovenians of Melbourne salute you Dušan Mravlje", ko bi bil jaz mnogo bolj "vzhičen" če bi pisalo: "Slovinci iz Melbournea pozdravljamo tebe Dušan Mravlje". Lepo je, da

se zavedate svojega porekla in govornice, vendar morate biti pri tem dosledni in ne polovičarski.

Komentarja o tem, kaj je pisal jugoslovanski tisk o mojem nastopu bi se vzdržal; odgovoril bi le to, da novinarji pač pišejo tisto, kar se jim dozdeva najzanimivejše za bralca, zato ni čudno, da recimo v reportažnem zapisu objavljenem v Teleksu, ki je skušal bralce seznaniti s samim tekmovanjem in naporih na njem, ni bilo omenjenega vašega pri-srčnega sprejema na cilju, Vem, da si je vsakdo, ki je kakorkoli pomagal pri organizaciji tekmovanja ali sprejema na cilju želel, da se tudi njega čim pogosteje omenja v sredstvih javnega obveščanja, vendar pa to vedno ni mogoče. Verjetno bi bila mnogo bolj upravičena kritika mojih spremljevalcev, ki so sedem dni in noči skrbeli za mene, oziroma vodje ekipe, ki je že več kot mesec dni pred tekmovanjem pričel zbirati ekipo za spremstvo in preskrbel vse potrebno za tako dolgo in naporno tekmovanje. Tudi ti ljudje iz "ozadja", ki so mnogo pripomogli k moji zmagi, so čisto ostali oneomenjeni, vendar pa zaradi tega ni bilo nobene "hude krvi".

Ker pa to tekmovanje verjetno ni moj zadnji nastop v Avstraliji, bomo imeli še veliko priložnosti za tesnejše sodelovanje in odpravo "nepravilnosti" iz letošnjega leta.

Pozdrav vsem bralcem Vestnika

Mravlje Dušan

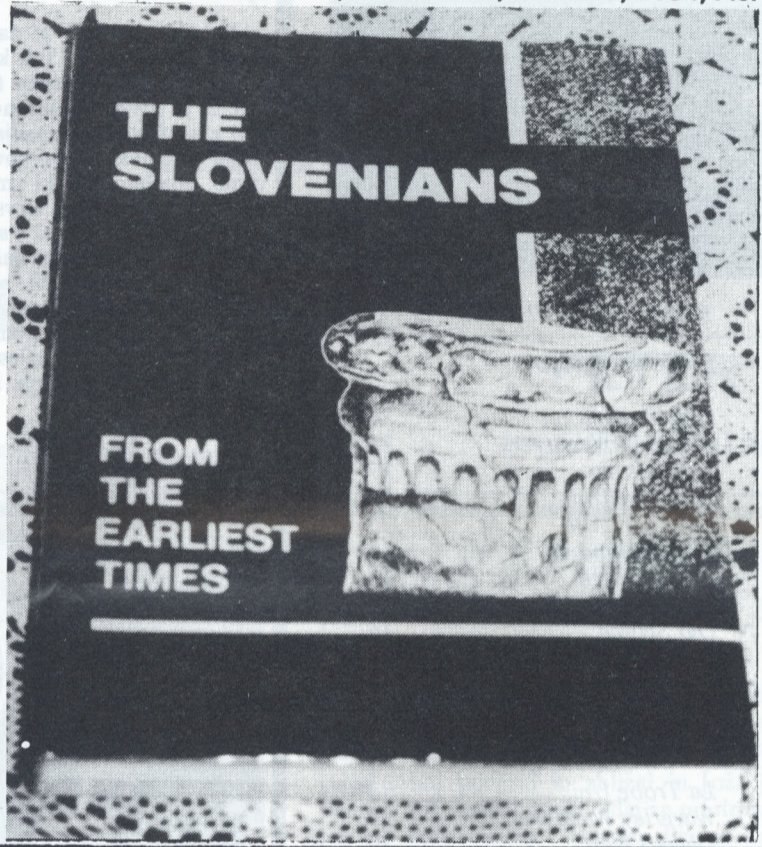
Dušan Mravlje nam je poslal zgornje pismo, iz katerega je vidno, da so ga naše opombe v Vestniku prizadele, čeprav niso z nobeno besedo obtoževale njega osebnostno. Bile so le splošnega značaja in so zabeležile to, kar so naši rojaki tukaj občutili. Iz pripomb g. Mravljeja je sedaj jasno, da pri vseh "spodrsaljkih", ki so nas prizadeli, sam osebno ne nosi odgovornosti, ker je kot izgleda v vsem bil v rokah organizatorjev. Spet pa je cela zadeva dokaj pomeni dobra komunikacija. Saj bi naša skupnost preko naših organizacij bila pravočasno obveščena, bi mu dobili za TV program več kot bi bilo treba tolmačev in tudi njemu, kot dosedaj drugim športnikom iz Slovenije, nudili vso gostoljubnost.

Naj dodamo samo še to: Kdor je g. Mravljetu dajal podatke o naši skupnosti v Melbourneu in mu dal vtis, da smo ga navdušeno pričakali le zategadelj, ker je zmagal, najbrže ni (ali pa ni hotel) vedel, kako smo sprejeli druge naše športnike, ne glede na to, kakšna mesta so dosegli.

Lahko bi tukaj napisali še več; toda to smo prihranili za naš odgovor g. Mravljetu v pismu.

Knjigo lahko naročite kar pri "Vestniku". Naročilo z nakazilom za 22 dolarjev pošljite na naslov: Vestnik, P.O.Box 56, Rosanna, 3084, Vic.

Ali ste pomislili na to, da vas knjiga "The Slovenians from the earliest times" lahko reši skrbi kaj lupiti kot božično darilo svojcem in prijateljem. Bogato ilustrirana zgodovina Slovencev jim bo ostala še dolga leta lep spomin na vas. Cena pa je primerna. ZATO POHITITE Z NAROČILOM DA NE BOSTE PREPOZNI !!

IZ SLOVENSKEGA KOROTANA

Od novembra lanskega leta dalje posluje v Celovcu nova trgovska družba tega imena. Sedež ima v Mohorjevem domu na Vetrinjskem obmestju - naslov: Korotan, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt (Celovec) Austria, tel. (04222) 56216, telex 422801.

Pri novi družbi so udeleženi: Mohorjeva z 51%, Zveza slovenskih zadrug s 25% in zasebniki s 24%. Novo slovensko podjetje je usmerjeno v izvoz in uvoz. V prvih mesecih svojega obstoja je poslovalo predvsem z Jugoslavijo in Italijo. V tej slednji ima tudi svoje zastopstvo, in sicer v Gorici (Corso Verdi 115, 34170 Gorizia/Gorica, Italia).

Poslovodja nove družbe je pravnik, mag. Filip Warasch. V pogovoru za celovski Naš tednik je mdr. povedal, da družba letos ne bo imela še dobička, pa tudi ne izgube. Njen dobiček pa bo v prihodnje namenjen vzdrževanju Mohorjevih dijaških domov v Celovcu.

Organizacije koroških Slovencev so odločno zavrnila novi načrt šolanja po katerem naj bi ločili otroke po narodnostnem kriteriju.

Kljub temu, da je avstrijska zvezna pedagoška komisija zavrnila ta o ločevanju otrok, so koroške avstrijske stranke sestavile svojo koroško komisijo, ki naj bi zavrnila predstave zvezne komisije.

Slovenske organizacije v svojem protestu pravijo, da je ločevanje učencev po narodnostih v nasprotju z avstrijsko dr-

Družba se nenehno trudi, da bi navezala stike s poslovnimi dejavniki po vsem svetu, posebno še z Zahodno Nemčijo, ki ima zlasti močno kemično industrijo, nadalje z Združenimi državami Amerike. Nedvomno pa bi bila zanimiva tudi poslovna zveza z Avstralijo, ki je na svetovnem trgu ena najpomembnejših.

Poleg vseh vrst poslov teži nova družba še zlasti po izvedbi specializiranih poslov na področju grafike. Še zlasti zato, ker je sama Mohorjeva družba močno grafično-tiskarsko podjetje in založba ter ima zato na tem področju velike strokovne izkušnje.

Nova družba je gotovo razveseljiv pojav v koroškoslovenskem gospodarstvu. Če se bo primerno razvila, bo na tem področju močna postavka. Tudi pri ustvarjanju novih delovnih mest, to je pri tistem, kar edino zagotavlja koroškoslovenskim ljudem narodnostno preživetje. Zato bo družba gotovo vesela zanimanja slovenskih poslovnih ljudi v svetu.

žavno pogodbo. To ločevanje bi učence, ki so se prijavi k dvojezičnemu pouku, izrinilo v nekakšen geto, bi samo povečalo število nemških razredov in s tem seveda tudi število samo nemško govorečih učiteljev na račun dvojezičnih.

Pomisliti je treba tudi na dilemo slovenskih staršev, saj je jasno, da bi učenje samo v slovenskem jeziku otrokom občutno zmanjšalo možnosti kasnejših zaposlitev in uveljavljanje v javnem življenju.

LJUBLJANSKA BANKA GLEDA V AVSTRALIJO

Te dni se je mudil v Melbourneu, Canberra in Sydneyu g. Ivan Rudolf, predstavnik Ljubljanske banke v Singapuru. Sem je prišel z namenom, da prouči kakšne možnosti poslovanja bi obstajale za Ljubljansko banko.

Povedal nam je, da je Ljubljanska banka največja banka v Jugoslaviji. Ima naj-

več vlagateljev in je tudi prva banka, ki je odprla popolnoma svojo poslovalnico inozemstvu. Prav pred dnevi jo je v New Yorku odprl predsednik vlade SRS g. Dušan Šinigoj. Poleg tega pa je Ljubljanska banka že nekaj časa soudeležena s svojim kapitalom in predstavniki v upravljanju v bankah na Dunaju in Frankfurtu.

Danica Petrič

SREČALI BOVA SVETEGA OČETA

Vsi že vemo in nestrno pričakujemo obisk glavarja katoliške cerkve, papeža Janeza Pavla II, ki nas bo v novembru obiskal v Avstraliji. Bila sem res prijetno presenečena, ko sva z gospo Ireno Škofic, kot reporterki za Vestnik (ona v Melbourne in jaz v Sydney), dobili posebni prošnji, ki jih je treba z vsemi osebni podatki poslati predsedniku press komisije, ki bo izbiral novinarje za srečanje s Sv. očetom, na posebni press konferenci. Če bova z Ireno izbrani, je seveda še v božjih rokah, upava pa, da bova lahko s prve roke poročali o srečanju s tem enkratnim človekom.

Sveti oče bo v Sydneyu maševal na velikem športnem stadionu v Rendwick

in če sem prav razumela je rezervirano že okoli 900 avtobusov, ki bodo vozili vernike k maši. Organizirani pa bodo tudi posebni vlaki. Takega navdušenja nad papeževim obiskom, pravijo, da v Avstraliji še ni bilo.

In kot zanimivost naj povem še to, da je tovarna našega rojaka g. Dušana Lajovic, ki je v Smithfieldu, bila v ožjem izboru petih tovarn, ki naj bi jih papež obiskal med svojim obiskom v Sydneyu. Žal se je pozneje izkazalo, da tovarna nima primerne postajališča za helikopterje in je tako izpadla. Vsekakor je že to, da je Lajovecova tovarna prišla v tako ozek izbor, velika čast.

KOMU SMO ZAUPALI VODSTVO DRUŠTVA

Dne 28. septembra t.l. je bil na izredni skupščini Slovenskega društva Melbourne izvoljen odbor, ki bo upravljal društvo v naslednjem mandatnem obdobju.

Funkcijo predsednika je obdržal dosedanj predsednik Peter Mandelj, tajniške posle bo opravljala Werner Remšnik, blagajno pa sta prevzela gospa Helena Trinnick in Ciril Campelj. Prvi podpredsednik pa je Frank Prosenik.

Ostali člani pa so se na prvi seji UO izrekli opravljati sledeče naloge: Peter Belec — vodja Mladinske organizacije; Bevc Karel — člansko knjigovodstvo in socialno; Fekonja Franc — predstavnik Lovske in ribiške družine bo skrbel tudi za nadzorstvo nad gradnjo; Hartman John — nabava pijač; Hartman Mici — vodja upokojske družine; Jelovčan Frenk — pomoč gradbenemu odboru in prodaja pijač; Kodila Alek — nadzorstvo nad gradnjo in športni referent; Lampe Viktor — varnost objekta in vzdrževanje ter prevzem blaga; Mohar Ivan — vodja balinarjev; Oberstar Tone — prodaja pijač in razpored dežurstev pri tem; Penca Stanko — drugi podpredsednik in svetovalec blagajniških poslov; Sterle Marta — zastopnica za Vestnik in delna pomoč tajništvu; Tomšič Tone — vzdrževanje objekta; Volčič Jože — delovodstvo gradenj in vzdrževanja; zastopnica šole — kulturni referent: Draga Gelt.

Težnja zastopanosti v UO je tokrat temeljila na zajetju predstavnikov vseh sekcij in podsekcij, s čimer naj bi se zagotovilo direktno povezanost.

Na skupščini je bila obravnavana in sprejeta vrsta popravkov in dodatkov k Pravilom društva. Na skupščini sami in na prvi seji UO pa so bile zastavljene številne smernice za ustreznejše in popolnejše delovanje društva.

Cepprav v UO nadaljuje delo 70% članov prejšnjega odbora, pa zasledimo v konstituciji sami temeljite spremembe.

Kar je bilo izrečeno že na skupščini, bo v naslednjem letu prevzel funkcijo predsednika prvi podpredsednik, predstavnik mlade generacije, Frenk Prosenik ml. Mladi so prevzeli tudi blagajniške posle, pa mladinsko sekcijo in nabavo pijač tako, da že lahko govorimo o 25% udeležbi mladih v UO. Z ozirom na to, da dve leti nazaj še sploh ni bilo zaslediti kandidatov iz vrst mladih, je to vsekakor velik in nenaden pozitiven korak v razvoju in bodočnosti društva.

Tajniške posle je prevzel Werner Remšnik, ki sicer v tej vlogi ni nov. Anica Markič, dolgoletna tajnica, je tokrat odločno, a zaslužno zahtevala premor. V svoji vlogi je bila vsa leta odlična. Bila je dobra tajnica društvu in "desna roka" menjajočim se predsednikom. Verjamem, da si je SDM brez Anice težko predstavljati; ali Anica bo ostala na hribu. Obljubila je vsakovrstno pomoč in sodelovanje pa tudi telefonskim klicom, katerim se čla gotovo ne bodo tako hitro odvadili in namesto nje klicali Wernerja Remšnik na telefon 451 119, bo prijazno odgovarjala. Torej Anica ostaja Anica — prijazna in uslužna kot vedno; predana društvu z vso ljubeznijo do svojega naroda. Hvala Anica!

Stanko Penca in Garry Oder, ki sta tudi bila večletna znana društvena finančnika, kar jima je menda bila že kar nezakonjena (in neplačana) dolžnost, sta dala mesto mladima naslednikoma; seveda po tem, ko jima je bila ta možnost dana. Medtem, ko je Garry Oder prenehal biti član UO, pa je bil Stanko Penca imenovan za drugega podpredsednika in za svetovaleca blagajniških poslov. Obema velja vse priznanje za požrtvovalno dolgoletno odgovorno funkcijo.

Naj ob tej priložnosti omenim tudi Mici Hartman, ki je z veseljem sprejela kandiduro in dolžnost za ohranitev in poživitev upokojske družine. Mici je zelo aktivna članica društva prav vse od njegovega nastanka in jo nešetokrat najdemo v predpasniku v kuhinji, pa vedno v lepi postavi z žametnim glasom v Mešanem pevskem zboru SDM.

Vodstvo društva smo zaupali torej izkušenim osebam in mladim članom SDM, kateri pa imajo ob strani izkušene svetovalce, zato se nam za doslednost pri delu ni bati. Upajmo, da bo še sloga v UO in dovoljno spoštovanje med sekcijami in med člani nasploh, pripomoglo k prijetnemu vzdušju pri delu in veselju.

Pred nami je zahtevno leto nalog in obveznosti. Sedaj, ko je najhuje že mimo (društvo je formirano, dom zgrajen — za nami je 30 in več-letno naporno delo), bodimo zavestni in hvaležni ter prispevajmo iskreno k njegovi ohranitvi — vsak po svoji moči in možnostim. Le naj ne bo nikogar, ki bi rekel, da to ni njegova skrb. Časi se spreminjajo s hitro naglico,

Maria Kromar

PRAZNOVANJE "KARNEVALA 86"

Poteka za tretje leto odkar Albury-Wodonga v mesecu septembru praznuje "International fair".

Prvo leto je Slovence zastopala folklorna skupina iz Elthama. S ponosom smo gledali otroke, ki so plesali v nabito polni dvorani Civic centre.

Seveda se že vnaprej priporočamo folklornim skupinam, če bo mogoče, da se nam pridružijo k praznovanju v septembru 87.

Praznovanje traja teden dni z različnimi prireditvami in se je že drugo leto končalo v našem društvu z mednarodnim balinarskim tekmovanjem.

Letos so se udeležili tekmovanja: Da Vine Social Club Wangaratta, Italo-Australian Club Albury, Savoy Bocce Club Myrtleford, SDM Melbourne, Jadran Melbourne in naše društvo Snežnik. Ženski timi: Snežnik, SDM, Jadran, Italo Albury in Savoy Myrtleford.

Pokale so odnesli: moški prvo mesto SDM, drugo mesto Savoy. Ženski timi: prvo mesto Jadran, drugo mesto Snežnik.

V imenu odbora in vseh članov Snežnika se zahvaljujem vsem balinarjem, ki so se udeležili tekmovanja.

Najlepša hvala tudi njihovim navijačem, ki so v velikem številu podprli balinarske tekme.

Po koncu prireditve Carnivale 86 v Albury je Community Affairs Officer mestne uprave v Albury poslal slovenskemu društvu "Snežnik" sledeče zahvalno pismo:

On behalf of the Albury City Council and the New South Wales Premier's Department I would like to thank, and congratulate your Club for again staging such a successful Bocce Tournament as part of the Carnivale 86 programme.

As you know Carnivale started about eight years ago for the purpose of paying tribute to the various ethnic communities — a time of showing and sharing customs and cultures.

Would you please convey this expression of gratitude to your President, his Board and the Member of Sneznik for organising such a wonderful and highly successful weekend.

Kind regards

*Cliff Chamberlain
Community Affairs Officer*

Po dokončnih uspehih tekmovanja pa so nam iz istega urada poslali sledeče sporočilo:

Following are the results of this month's second annual Bocce Tournament organised as part of the N.S.W. Government Carnivale 86.

*Ladies Winning Team Diggers Rest (Vic)
Ladies Runners Up Sneznik (Albury)
Mens Winning Team S. D. M. (Melbourne)
Mens Runners Up Savoy (Myrtleford)*

Trophies were presented to winners and place getters by Cliff Chamberlain, Community Affairs Officer for the Albury City Council who emphasised the

KULTURNI VEČER NA "HRIBU"

Vsako društvo ima svoje načrte in predstave skozi vse leto in vsako leto svojega obstoja. Mnogo je zabav, proslav, kulturnih večerov, koncertov, obletnic in podobno. Skoraj malo preveč obremenjevanja za organizatorje; no, vse je dobro, saj gre za obstoj slovenskega jezika.

Slovensko društvo Melbourne ima redno svoje kulturne večere že nekaj let, kjer proslavljajo ali se spominjajo življenja, smrti ali dela naših kulturnikov — slovenskih pesnikov ali pisateljev.

To leto so imeli na programu kulturni večer 11. oktobra, kjer so proslavili 80-letnico smrti Simona Gregorčiča.

Istega datuma je proslavljala 15-letnico obstoja PSK Jadran, kar pa seveda ni motilo večera na elthamskem gričku, saj je bila dvorana polna.

Kot že povedano, večer je bil namenjen spominu na Simona Gregorčiča in zato so bile predstavljene recitacije njegovih pesmi. Zelo lepo je bil podan prizorček iz pesmi "Svarilo". Simon Gregorčič je spisal mnogo lepih pesmi; nekatere je ljudstvo uglasilo, zato pa poznamo Gregorčiča tudi pod imenom "Goriški Slavček".

Lepi spomini so se mi vzbudili, ko sva skupno s prijateljico ponavljale z nastopajočimi vred znane deklamacije iz dijaških let, kot so: Veseli pastir, Soči in ob zadnji točki, katero je podal g. Stane Prosenak.

Za popolnitev ali spremembo je nastopil mešani pevski zbor SDM pod vod-

stvom g. Branka Sosič. Lahko bi rekli, da za "slaščico" smo pa videli lepo številno mladino v prekmurskih narodnih nošah, ko so nam živahno zaplesali nekaj poskočnih prekmurskih, katere je vodila učiteljica Draga Gelt. Čestitke mladini, učiteljem in seveda brez staršev, vsega tega ne bi bilo.

Vso skrb, delo in organizacijo kulturnega večera je prevzela g. Draga Gelt s svojo že znano pomočjo g. Magde Pišotek in gospema Mileno Brgoč in Dragico Gomizelo.

K sodelovanju našega Goriškega Slavčka je g. Draga Gelt povabila tudi dramsko skupino Planica. S prošnjo me je pregovorila. Kajti mi nikakor nismo bili pripravljeni za nastop na kulturnem večeru. Vem namreč iz izkušnje, koliko dela in skrbi je potrebno. Toda vseeno smo se udeležili s kratko enodejanko — burko "Pri zdravniku", ki je bila v narečju. Lepo se zahvaljujem našim igralkam, ker so se pripravile v tako kratkem času. Ob istem času se zahvaljujem g. Dragi za povabilo in ji čestitam ob uspelem večeru kateri je terjal ogromno skrbi in potrpljenja.

V imenu naše dramske skupine se prav lepo zahvalim tudi odboru SD M za podarjen šopek rož.

Vse priprave in skrbi takšnih del, so poplačane le z bogatim obiskom in seveda z glasnim ploskanjem publike, česar pa tisti večer ni manjkalo.

V upanju, da bi se še večkrat tako srečali, še enkrat čestitam organizatorjem uspelega večera!

Rozika Lončar in Viki Zorzut sta nastopili na kulturnem večeru v spomin smrti pesnika Simona Gregorčiča z veselo pesmijo "Svarilo".

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA DONVALE TRAVEL

1042 / 1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Obiščite našo pisarno ki ima lastni prostor za parkiranje. Po želji pridemo tudi na vaš dom. Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Australiji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz...) Vam je na uslugo:

Private car park available. We also come to your home if you desire. Regarding any aspect of your travel requirements: Overseas, Interstate, Cruises, Hotels (Passports, Passport photos, Visas, all travel documents etc...) Contact:

Eric Ivan GREGORICH

DONVALE TRAVEL SERVICE
1042 / 1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC. 3109
TEL.: 842 5666 (ALL HOURS)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje

importance of showing and sharing the customs, cultures — and in the case of bocce — the pastimes of other lands — now very much a part of our diverse heritage.

The Border Morning Mail, lokalni časopis je prinesel lep članek o balinarskem tekmovanju inga popestril z zelo dobro posneto fotografijo igraca SDM, Vergilja Gomizelja.

IZ SYDNEYA NAM PIŠE DANICA PETRIČ:

Zaradi mladinskega koncerta v Canberri smo praznik naših očetov pri verskem središču v Merrylandsu praznovali en teden bolj zgodaj, kakor tudi pri klubu Triglav, pri Slov. društvu Sydney, pa en teden pozneje, v soboto 13. septembra.

Že pri vходу v cerkev in v dvorano v Merrylandsu, so našim atkom pripenjale nageljčke na prsi mlade deklice. Z branjem beril in prošelj so tudi sodelovali sami očetje. P. Ciril pa je med pridigo povedal tisto lušno staro zgodbo o petletnem fantku, ki pravi svojemu sovrstniku: "Ti, a veš, moj atek pa vse ve in zna". Kot mladoletnik pa mu reče: "Veš, moj ta stari pa nič ne zna". Pri 30. letih se omehča in pravi: "Ja, tole pa bi oče mogoče vedel?" Pri petdesetih pa reče: "Oh, ko bi bil moj oče še živ, bi ga tako rad vprašal za nasvet!" In s tem se mu da dokončno priznanje, da oče le ni kar tako.

Pri programu v dvorani je prvič z voščilom na odru svojemu atku nastopila 3-letna Barbka Petrič. Njen bratec Tomažek je prebral svoj spis z naslovom: "Zakaj on misli, da bi njegov atek lahko bil proglašena za atka leta", njuna mamica pa je recitala Aškerčevo "Slovensko legendo" in se z njo spomnila očeta slovenske knjige Primoža Trubarja in njegovi 400 letnici smrti.

Gospa Ljubica Sušanj je na odru tudi nastopila prvič in sicer nam je zelo lepo povedala svojo zgodbo o svojem hrepenju in iskanju očeta, ki ga nikoli ni poznala.

Nastopil je še Peter Sušnik, ki tako lepo obvlada slovenščino, da ga vsi občudujemo. Tudi v igri "Prisega popolnoči" v vlogi Albinčka, se je odlično izkazal. Mladinski zbor "Zarja" je zapel pesem Vrnili se bom k očetu, v ljubi domači kraj in p. Ciril je povedal nekaj o zgodovini in nastanku očetovskega praznika. In po programu smo slavje z našimi atki nadaljevali pri kosilu in šaljivih pogovorih.

Tudi pri klubu Triglav so lepo praznovali, a ker nisem bila prisotna ne morem kaj več poročati o tem.

Pri proslavi očetovskega dne pri Slovenskem društvu Sydney pa so sodelovali in nastopali sledeči: gospa Anica Šernek, ki je atkom pripenjala rdeče nageljčke na prsi, pri vходу v dvorano. In gospod Emil, ki jih je postregel s kozarčkom močnega (ter porednež zaračunal vstopnino le materam in ženam, očetje pa so imeli vstop prost).

Za uvod v slavnostni večer je najprej zaigral ansambel Štefana Šernek ml. in nekaj parov je tudi zaplesalo. Nato pa je navzoče pozdravil predsednik SDS g. Štefan Šernek st., ki je zaprosil tudi za mir in tišino med programom.

Program je povezovala gospa Danica Petrič, ki je k sebi najprej poklicala 6-letno Adrijano Kustec, ki je recitala pesem Očku. Gospodična Marijana Brožič nam je v angleščini prebrala šaljivo "Potovalno molitev". Veste, zdaj, ko je potovalna sezona na višku, nam ne bo nič škodilo, če se naučimo še ene molitve za srečno pot, še posebej če je tako šaljiva, kot je bila Potovalna molitev iz Marijaninih ust.

Starā znanka našega društvenega odra gospa Ivanka Šimec je iz srca zapela pesem Moj oče zakaj imaš sive lase in požela velik aplavz. Gospa Šimec je bila tudi darovalka usnjenega jopiča v vrednosti 250 dolarjev, za loterijo tisti večer. Na tem mestu se ji iskreno zahvaljujemo in čestitamo dobitniku g. Brkovec, očku in dedku, ki mu je suknjič "pasal", kot da mu je po meri izdelan. (Pa si ga je tudi zasluzil, saj je veliko let bil v odboru SDS med najbolj požrtvovalnimi delavci in odborniki. Čestitamo Dane!)

Bratec in sestra Tomažek in Barbka Petrič sta tudi nekaj pripravila za atka. Tomažek je v angleščini prebral spis o atku z naslovom My father of the year, Barbka pa je s poljubčkom voščila atku.

Odbornik g. Jože Hampton je zelo lepo prebral pesem Živi samo za danes.

Letos je 400 let odkar je umrl prebuditelj slovenske besede in avtor prvih slovenskih knjig Primož Trubar. Ker ga kratko imenujemo kar oče slovenske knjige, je bilo prav, da smo se ga spomnili z Aškerčevo Slovensko legendo, ki sem jo sama recitala.

Sonja Šimec je sama v angleščini napisala pesem Father's Day ter jo tudi zelo lepo prebrala. Čestitamo Sonja ter upamo, da te bomo s svojo mamico, atkom in bratcem še videli na našem odru, saj imate vsi veliko talenta!

Potem pa smo povabiti na oder dva očeta, ki ste že včeraj malo preveč lumpala, pila in praznovala očetovski dan. Imela sta razbit nos in povezano glavo ... Hm? Ta dva (sicer le narejena vinska brata) sta nam zaigrala Skeč; g. Lojze Kmetič in g. Jože Čerenčec sta ga tudi duhovito izvedla. Smeha ni bilo konca in jima čestitam, ter se jima tudi zahvaljujem za trud.

Rudi Čerenčec pa je raztegnil meh svoje harmonike ter nam prav doživeto in pokočno zaigral. Za konec pa je zbrane očete pozdravila še podpredsednica ženske sekcije Društva gospa Eleonora White, ki je s steklenico šampanjca obdarila ustanovitelja ženskega krožka in kulturnega referenta g. Kmetiča in g. predsednika Šerneka (ki je izjavil, da tega šampanjca ne bo nikoli spil, pač pa ga hranil v trajen spomin! Ali naj mu verjamemo?)

Ob prijetni glasbi smo se nakramljali in naplesali in dvorana je bila nabito polna veselih atkov. Bilo je lepo!

človek upa dokler živi. In jaz še vedno upam, da bom našla in spoznala svojega očeta, če ne prej in če ljubi Bog da, pa v nebesih.

P.S. To iskreno izpoved o svojem življenju nam je na proslavi očetovskega dne zaupala gospa Ljubica Sušanj, ki je rojena v Osijeku in poročena z Belokranjcem. Tako dobro obvlada slovenščino, da se vsi čudimo, da je rojena Hrvatica. Čestitamo!

Slovensko društvo Sydney je imelo v nedeljo, 21. septembra svoj 29. letni občni zbor. Zbora se je udeležilo kar lepo število finančnih članov. Volitve v odbor niso bile potrebne, kar je razveseljivo, saj je kandidiralo vseh 12 starih odbornikov. Predsednik SDS je tudi v prihodnje ostal neumorni g. Štefan Šernek (ki ima v svoji soprog Anici izvrstno pomočnico, svetovalko in tovarišico). Podpredsednik je g. Drago Raber, tajnik g. Jože Hampton, blagajnik g. Maks Robar, kulturni referent je g. Lojze Kmetič. Ostali odborniki pa so: g. Janez Klavžar, g. Mirco Cerovec, g. Ignac Kustec, g. Emil Ribič, g. Atilio Šavle, g. Jože Car in g. Stan-ko Roj.

Glavna naloga odbora je seveda dograditev novih društvenih prostorov. Težko in odgovorno delo je pred njimi, a v slogi je moč in člani so se tudi na tem občnem zboru soglasno izrekli, da bodo odboru finančno, kakor tudi s prostovoljnimi delom, stali ob strani. G. Šernek ima vanje veliko zaupanja ter veliko optimizma. "30. letnico našega društva, bomo praznovali že v svoji novi dvorani", je obljubil.

Kot nam je g. predsednik na občnem zboru zaupal, skupaj z blagajnikom, je imelo SDS v preteklem finančnem letu 120.812 dolarjev dohodka. Izdatki pa so znašali 88.959 dolarjev. V društveni blagajni je torej ostali 31.853 dolarjev. Upam, da so te številke dovolj zgovorne, da je odbor marljivo in pošteno delal.

Spored prireditev Slovenskega društva Sydney pa je sledeč: Za "long weekend" 4. oktobra so društveni balinari skupaj z društvenim moškim pevskim zborom odpotovali v Canberro, na balinarsko tekmovalje slovenskih društev. Ob tej priliki jim je moški pevski zbor tudi priredil svoj koncert.

18. oktobra so imeli v Horsley Parku svečan ples "October fest". Igrali so Alpski odmevi.

19. oktobra bo sestanek ženskega krožka, ki organizira svoj piknik v nedeljo, 26. oktobra. Žene so se odločile, da bodo spekle kar prašička na raznjū, ter za veselje tudi organizirale spretnostno tekmovalje in "Pokaži kaj znaš".

V soboto 1. novembra bo lovska vese-

lica in bodo igrali spet Alpski odmevi. 2. novembra nas bodo obiskali ameriški Slovenci, s kraljev polke, Frankom Yankovičem na čelu.

15. novembra bo veselo Martinovanje igrali pa bodo "The Masters". Točnega datuma obiska 24-članskega ansambla koroških Slovencev, ki bodo gostovali s koncertom pri SDS in v avstrijskem klubu, pa žal še nimamo. Vemo le to, da pridejo v novembru in da bodo za Slovence v Sydneyu nastopili le enkrat pri SDS.

In če pokukamo že v december, bo 6. decembra seveda spet prikoral naš dobri stari Miklavž, ki naših otrok ni še nikoli pozabil. Saj je kar neverjetno, kako naglo se bliža Božič, ali ne?

Poleg društvenih prireditev v Horsley Parku, pa bo v Sydneyu še nekaj omembe vrednega za Slovence; 2. novembra bo na slovenskih grobovih v Rookwoodu maše za vse pokojne člane naše skupnosti. 9. novembra bo v Karnell mladinsko gledališče, pod vodstvom slovenske gospe Eleonore White, organiziralo svojo letno prireditev. Na vstopnici za ta koncert piše: "Help Children's Hospital in Ljubljana". Gospa White bo o tej prireditvi gotovo tudi sama kaj poročala.

In kot zadnja prireditev v nobembru, kot krona slovenski mladini, pa bo zagotoveno maturantski ples naših gimnazijcev. Vršil se bo tokrat v prostorih kluba Triglav in sicer 29. novembra.

V Merrylandsu pa bo v novembru slikarska razstava, ki bo posvečena kulturnemu delavcu g. Božu Lončarju, ob prvi obletnici njegove smrti. In igralska družina, pod vodstvom g. Ivana Koželja se marljivo pripravlja za svoj nastop s komedijo "Poslednji mož". Pravijo, da jih malo skrbi, ker je toliko slovenskih prireditev na kupu, da ne bi radi nikomur "hodili v zelje" in da bi radi svojo igro postavili na oder takrat, ko drugi klubi in društva nimajo nič na programu. Tako "prosto" soboto pa izgleda, jim bo kar nekam težko najti. Pa zaželimo srečo njim, kakor tudi vsem drugim organizatorjem vseh slovenskih zabav in kulturnih srečanj, ki se nam obetajo.

Lepe pozdrave iz sončnega, v cvetje odetega Sydneya od

Za 30-letnico v novem domu

Člani Slovenskega društva so trdno odločeni, da bodo prihodnje leto, ko bodo praznovali 30-letnico svojega društva, imeli to slovesnost že v svojem novem domu v Wetherill Parku, na zemlji ki je nekaj kilometrov bliže kot njihovo sedanje središče. Dom bo

stal na zemljišču, ki obsega 5 "acres" in leži na oglu Horsley Drive in Elisabeth Road.

Dom bo velik in prostoren. V njem bo dovolj prostora za vse društvene, pa tudi splošno slovenske aktivnosti. Slovenski vid bodo

zgradbi, dajala zelena lesena polkna. Okna bodo rjave barve, opeka pa bela. Nadstrešje pročelja bo zeleno, žlebi in streha pa rjava.

Kako približno bo s ceste pogledati na dom, pa lahko vidite z objavljenе skice.

Ne, to ni več novica, in o tem sem nedavno že poročala. Novo je le to, da so člani z marljivim predsednikom g. Šernekom na čelu že dobili vse potrjene in odobrene načrte in da so najbolj pridni člani odbora in njihovi prijatelji že začeli z veliko akcijo iščenje novega zemljišča, da so že posekali nekaj velikih drevov, nasadili pa že prvi bor in zemljišče lepo ogradili. Ko se z avtom pelješ mimo, je že na vseh koncih, kjer je bil sam "bush" videti uspehe pridnih moških rok.

Slovenska pridnost se je tudi tu izkazala. V prihodnjem mesecu bodo že pričeli z gradnjo in prilagam forokopijo načrta oz. skico novega slovenskega kluba SDS v Sydneyu, da si boste lahko ogledali, kako bo novi dom izgledal.

Mnogi, ki se tako radi spominjamo prijetno preživetih uric v majhni, leseni hišici v Horsley Parku se sicer sprašujemo, zakaj graditi novi dom tako na veliko in drago, ko bi za naše sedanje potrebe zadostevala veliko bolj majhna zgradba, preprosta dvorana z odrom, kuhinjo in barom in skladiščnimi prostori. Zakaj si nakopičiti nove dolgove, ko bi se delo lahko napravilo z veliko manjšimi stroški in ceneje — ter preprosteje. Že na občnem zboru sem se čudila, da so člani z odobravanjem sprejeli načrt novega doma, v katerem naj bi v letu 87 že praznovali 30. obletnico SDS. Bo delo res do takrat končano? Bodo res pomagali vsi, ki so tako navdušeno dvigali roke in svojo pomoč obljubili. No, to bomo videli in čas bo dokazal svoje!

Na novem zemljišču v Smithfieldu je ob week-endih že zelo živahno. Moški pripravljajo gradbišče, ženske pa skrbe za lačne in žejne.

MOJE HREPENENJE

Rojena sem v času, ko je v naši domovini še vihrala vojna. Moj oče je bil vojak. Ko me je mama nosila pod srcem, je očeta le redkokdaj videla. Nazadnje je prišel tri tedne pred mojim rojstvom in rekel mami, kot da je šutil, da se ne bosta nikoli več videla: "Če bova dobila sina, naj mu bo ime Niko, če pa bo deklica, naj ji bo ime Ljubica."

Ko sem prijokala na svet, me je mama krstila na ime, ki ga je izbral oče. Moja mama ni nikoli več videla očeta in jaz nikoli nisem poznala očeta. Vzela ga je vojna. Tudi mamu so po vojni za eno leto zaprli in sem s starejšim bratom in sestro bila pri stari mami.

Moje otroštvo je bilo grenko in težko. Bilo je polno hrepenenja, ena sama želja da bi vsaj enkrat videla očeta, ga objela in mu stisnila roko.

Moja mama ga je iskala potom rdečega križa in jaz še sedaj upam, da le morda kje živi, da zadnje upanje še ni izgubljeno, pa čeprav je od njegovega izginotja v vojni poteklo že več kot 40 let. Saj pravijo, da

SIMON GREGORČIČ NA GRİČU SLOVENCEV

(Nadaljevanje s prve strani)

V programu, ki je trajal dalj kot dve uri, je sodelovala slovenska mladina in odrasli. Tako smo imeli priložnost slišati lepe recitacije Gregorčičevih pesmi v izvedbi odraslih: Marcele Bole, Ljuba Pirnat, Jane Lavrič in Stanka Prosenak ter recitacijo mlade avstralske Slovenke Veronike Smrdel – Soči. Videli smo ponazoritev "Svarila" v izvedbi Rozi Lončar in Viki Zorzut, "Ujetega ptiča tožbo" ki jo je ob spremljavi ansambla Alojza Grnjak ponazoril Dušan Lavrič in "Veselega pastirja", katerega je odigral mladi avstralski Slovenec Aleš Brgoč. "Zaostalega ptiča" je odigrala skupina modernih plesalcev v simboličnem plesu, katerega koreografija je bila delo učiteljice Magde Pišotek.

Med programom je dvakrat nastopil Mešani pevski zbor SDM pod vodstvom Branka Sosič. Videli smo tudi igrice "Pri zdravniku", katero je prispevala dramska skupina Slovenskega društva Planica pod vodstvom učiteljice Lucije Srnc. V izpopolnjenih vrlinah so se tokrat predstavili folkloristi s prekmurškimi plesni pod vodstvom Gelta-ove.

Program sem spremljala z zadovoljstvom, pozornostjo in velikim spoštovanjem do Gregorčičevega dela in do sposobnosti izvajalcev. Nehote sem povežala pesnikove – danes že kar stoletne občutke – z današnjimi, svojimi, ki me spremljajo tu v Avstraliji. Globoko sem se zamislila ob pesmi "Veseli pastir", ki me je popeljala tja v prostorno rojstno domačijo in na livade svežega zraka in sproščenosti. Stisnilo mi je srce in dušo ob misli na tesno obleganje sosedov v oklepju pustih avstralskih ograj in na vdihovanje onesnaženega industrijskega zraka.

Tudi zajokala bi, če mi ne bi bilo nerodno, ob verzih "Nazaj v planinski raj". Tale pesnitev me je spomnila na vse lepote domačega kraja, ki sem jih zapustila, a jih za nobeno ceno ne bi hotela zatajiti ali pozabiti. Kolikor je menda

stara beseda, toliko tudi pregovor, da tatica najraje leti tja, kjer se je izvalila. In takole letimo danes eni, jutri drugi

Zaradi nizke temperature, čez zimo na baliniščih nekako utihnemo. Ker pa smo že v pomladanskem času, je ta šport ponovno oživel. To so dokaz številna tekmovanja, ki so se vršila v zadnjih tednih, ali ki se bodo vršila v naslednjih nekaj tednov.

V septembru, 20. in 21. smo tekmovali pri slovenskem društvu Snežnik v Albury – Wodonga, ob priliki Karnivala 1986, ki ga je priredilo mesto Albury. Poleg ekip S.D.M. in Jadrana, so tekmovali tudi balinarji in balinarke Snežnika ter ekipe iz "sosednjih krajev" mesta Albury. Moški ekipe S. D. M. je uspelo dobiti prvo mesto za kar naše čestitke Tilij-tu Udovičič, Jordanu Žužič in Virgiliju Gomizely. Zmagovalna ekipa pri "nežnem spolu" so bile balinarke društva Jadran.

Naslednje tekmovanje se je vršilo pri slovenskem društvu v Canberri v soboto in nedeljo, 4. in 5. oktobra. Odzvali so se balinarji in balinarke iz Sydneya, Melbourne, Albury-Wodonge in seveda gostitelji sami. Balinarji S.D.M. in Jadrana smo skupno odpotovali z enim avtobusom že v petek zvečer in prispeli na cilj malo pred pričetkom tekmovanja. Naj se tukaj zahvalim našim gostiteljem v Canberri za zelo lep sprejem, ter za njihovo gostoljubnost, katere smo bili deležni. Počutili smo se zares dobrodošli. Posebna zahvala gospodu Čuleku, ki je skrbel za nas kot pastir za svojo čredo. Pristrčna vam hvala vsem v Canberri.

Zaradi številnega odziva balinarjev, so bile formirane 4 skupine moških ekip, ter dve skupini ženskih ekip. Najboljša ekipa iz vsake skupine je nato igrala v semi fina-

– nazaj v planinski raj. In globokih želja naših src ne more premotiti niti nevihta razkošij, kot še vedno ne more srd temne nevihte motiti prozornih globočin bistre Soče, kakor je Gregorčič ganljivo opisal krasno in bistro hčer Julijcev. In ta, ena najlepših njegovih pesnitev, živi v naših srcih, kot živ spomin na marljivo učenje v ranih šolskih klopih in spomin na velikega Slovenca, ki morda v času pesnikovanja ni vedel, da bodo njegovi občutki in hrepenjenja – hrepenjenja tisočeri onkraj morij.

Goriški Slavček mi je ta večer na gri-

BALINARJI SO SPET OŽIVELI

Iz balinarskih tekem pri Slovenskem društvu v Canberri. Stoji ženska ekipa Slovenskega kluba "Triglav" iz Sydneya, ki je dosegla drugo mesto. V prvi vrsti pa je zmagovalna ekipa SDM, od leve na desno so: Sandra Krnel, Anica Markič, Elza Gomizel in Milka Kristan.

lih ali v finalih. Najuspešnejše so bile ekipe S. D. Triglav iz Sydneya. Pri tekmovanju ženskih ekip, so se v finalu borile članice S.D.M. in S.D. Triglav. Čestitke balinarkam Triglava na pridobljenem prvem mestu, da si ravno smo članice S.D. M. tudi ponosne na priborjeno drugo mesto. Moštvo kluba Istra Social Club je uspelo dobiti tretje mesto, za prvo in drugo mesto sta se borila moštva Canberra in S.D. Triglav. Vsem balinarkam in balinarjem hvala za sodelovanje, Canberri hvala za povabilo, imeli smo se prijetno, še vreme nam je bilo zelo naklonjeno.

Kako uspešen ali neuspešen pa je bil kdo v boju z "roparji", ki so tako požrešno požirali naše kovance, vam pa ne upam povedati, rečem lahko samo to, da so bila vsa mesta vedno zasedena. Tudi tukaj so domačini izkazali gostoljubnost in dali prednost gostom.

Vse prehitro je prišel čas slovesa. Morali smo proti domu. Na avtobusu nam je bilo lepo; malo smo zapeli, malo pokramljali in še "prvi javni nastop" smo doživeli. Sandra, kar tako naprej!

Anica Markič

ču, kjer se zbiramo Slovenci različnih gnotnih razmer, a z enakimi ali podobnimi občutki do rodne domovine, res prillj precejšnjo mero domotožja.

In če na koncu iz srca iskreno pohvalim nastopajoče in sodelujoče, bi ob temu dodala še besedo publiki. Program se je namreč pričel s precejšnjo zamudo, kar nikakor ne spada v okvir take prireditve. Čeprav nisem opazila večjih neredov neposredno med tem programom (le

par neprimernih prizorov med publiko, za katere sem smatrala, da le ne spadajo v ta ambient), pa na drugi strani ugotavljam, in se čudim, da se naši ljudje tako zelo branijo naučiti točnosti – posebno, kadar gre za ogled odrskih uprizoritev v tišini, kadar gre za prisluh govorniku nasploh. Očitno gre tu za pomanjkanje kulture, kar pa bi se nedvomno dalo urediti z malo več mere zavesti do naroda, ki mu pripadamo.

Z DNEVA OČETOV PRI SDM

Mamice in sinove so z odra skupno čestitali očetu za očetovski dan.

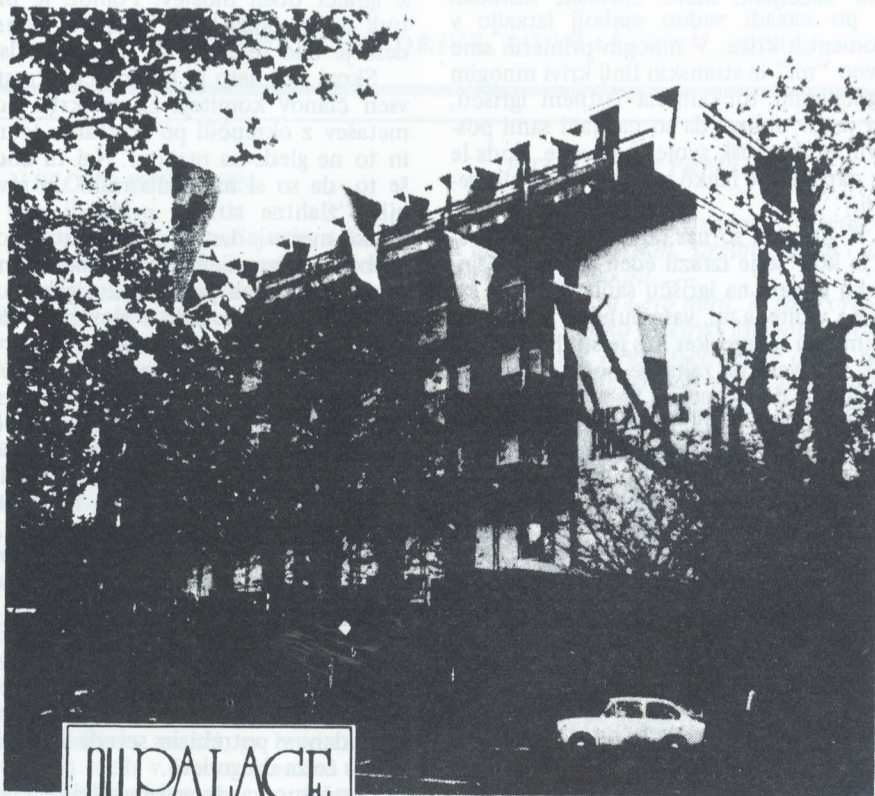

"Moj očka ima konjička dva" so zapeli svojim atkom otroci slovenske šole pri SDM. Od leve na desno so: Frances Gelt, Yana Brgoč, Margaret Kastelic, Veronika Smrdel, Simon Penca, Marie Pišotek, Barbara Smrdel, Samantha Penca, Tanja Brgoč in Nataša Pišotek.

DRAGI ROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italia, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba 43.00 AUS dolarjev, dvoposteljna soba 56.00 AUS dolarjev. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju.

V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaše čimprijetnejše počutje, dobrodoščilo pa vam bo osebno izrekel rojak VINKO LEVSTIK

PALACE
Hotel

VAŠ HOTEL !!!

34170 GORIZIA-GORICA, Corso Italia 63, (ITALY)

Tel. (0481) 82166/7/8

DOBRODOŠLI!

Tlx. 461154 PAL GO I

15-LETNICA "JADRANA"

V soboto, 11. oktobra so člani "Jadrana" v Keilorju v prisotnosti gostov in prijateljev proslavljali 15. obletnico svojega društva.

Nedvomno so si v 15 letih od takrat, ko se je družba na 17. oktobra 1971 Slovencev na pikniku v Donnybrook odločila, da ustanovi svoj klub, rojaki, ki so po večini iz zapadnega dela Melbourn, veliko zgradili. Tudi pri njih se je izkala slovenska pridnost, iznajdljivost in požrtvovalnost. Saj se danes lahko ponašajo z lepo urejeno dvorano z odrom jedilnico in barom, lepo urejenim zemljiščem okoli glavne stavbe, s kočjo za manjše prireditve, z balinišči in z igriščem za nogomet. Tudi tukaj, kot pri vseh ostalih slovenskih društvih v Viktoriji, je bilo vse to zgrajeno brez zunanje pomoči, s svojimi lastnimi sredstvi.

Jadrančani se poleg športa že vse skozí udeležujejo tudi prosvetno, saj so si že pred leti osnovali močan in dobro izvežban pevski zbor ter šolo slovenskega jezika. Jadran je tudi vedno sodeloval pri skupnih slovenskih akcijah ter je sedaj močan steber v Svetu slovenskih organizacij Viktorije.

Za proslavo 15. obletnice so pripravili majhen program, v katerem so sodelo-

vali pevski zbor, najprej samo moški, potem pa mešano, ki je pod vodstvom g. Povha zapel pesmi: Triglav, moj dom, Veselimo se, Ljubezen do domovine, Večernica in Trnovska fara. Mark Gustinčič je zaigral na harmoniko narodne. Toni Vovk pa je zaigral na saksafon, spremljal pa ga je Peter Kumar na bobne. Seveda se tudi ni manjkalo deklamacije pesmi, ki jo je napisala g. Marcela Bole Jadranu za 15. letnico.

Program je v lahkotnem, včasih tudi humorističnem slogu povezoval tajnik "Jadrana" Valentin Breclj. Slavnostni nagovor pa je imel predsednik g. Frank Iskra, ki je med drugim dejal:

"Vsi se spominjamo težkih poveljnih let. Veselja osvoboditve izpod tujega jarma je sledila realnost ekonomske situacije."

Požgane vasi, pokradena živina, porušeni mostovi in ceste, to je bila dediščina druge svetovne vojne pri nas.

S težkim srcem so naši fantje in dekleta zapuščali svoje rodne kraje v upanju da nekje na tem širnem svetu bodo le našli en koticček zemlje, katera jim bo ponudila upanje za lepšo prihodnost.

Sledil je kalvarij raznih taborišč in prihod v tujo zemljo. Morali so se pril-

goditi tujemu jeziku in običajem. Njihova so bila najtežja in umazana dela. Vendar, zavihali so rokave in s trmo, značilno slovenskemu narodu, so se ti fantje in dekleta postavili na noge, ustanovili svoje družine in zgradili svoje domove.

Niso se družili v neka slovenska getta, vendar z veliko radostjo, so se srečevali in tako spregovorili svoj materin jezik in veselo tudi zapeli ter domotožno govorili o svojem rodnem kraju. Začeli so organizirati razne izlete in piknike ...

17. oktobra 1971 so se pa naši ljudje zmenili da gredo na piknik v kraj Donnybrook.

Na ta lep in sončni dan je prispelo na dogovorjeno mesto okoli 250 Slovencev. Večji del so to bili Primorci i- Brkinci.

Ta dan se je tudi rodila misel za ustanovitev društva v katerem bi se ta množica ljudi lahko redno srečevala in nadaljevala s svojimi slovenskimi tradicijami.

Formiran je bil prvi odbor, kateri se je sestel v garaži pri Lojzetu Valenčiču in tam so novo društvo imenovali Primorski socialni klub "Jadran".

Prvi splošni sestanek članov so imeli v East Keilor Community Hall, kjer so potem tudi imeli svoje redne plesne ... Sledila je nabava zemljišča tukaj v Diggers

Rest, gradnja kože in končno te naše lepe dvorane.

Imeli smo razne prireditve - kulturne in zabavne. Ampak pomembna stvar je, da se vsi člani in številni nečlani, ko se srečajo naj si bo na ulici ali kjerkoli, in ko se poslovijo rečejo: "Se vidimo v nedeljo na farmi". ...

....Sivi lasje tistih članov, kateri so 15 let od tega ustanovili ta klub, so pričča nujnosti vaše mladinske udeležbi pri upravi "Jadrana". Vaši očetje in matere so vam zgradili ta lep koticček Slovenije. Prepričani smo, da boste tudi vi zavihali rokave in strumno nadaljevali z dobrim delom. In to ne samo za vas, ampak za vaše otroke. Tako, da bo ta koticček Avstralije za vedno odmeval s slovensko besedo in pesmijo."

V trajen spomin na ta jubilej je v predprostoru dvorane bila odkrita spominska plošča na kateri so vpisana vsa imena članov ter dve njih včlanjenja. To ploščo je odkrila s primernim nagovorom predsednica občine "Shire of Bulla" gospa Pauline De Luca. Na slavnosti so bili prisotni poleg nje kot častni gostje še njen soprog Joe, predsednik "Planice" g. Vlado Sluga s soprogo, člani slovenske radijske ure na 3 EA in urednik Vestnika s soprogo.

SLADEK OKUS CELOLETNEGA ZNOJA

Že po predzadnji tekmi se je zvedelo, da bodo Jadrančani osvojili prvo mesto v svoji diviziji. In tako je tudi bilo. Z mnogimi predvidevanji ter raznovrstnimi kritikami se je končno zgodilo skoraj nemogoče!

To je bila že naša četrta sezona v nogometu. Naj le omenim, da so se stvari popravljale iz leta v leto. Le z razliko v tem, da se je letos vodstvo toliko izboljšalo, kar pa je seveda pripomoglo tudi k boljšemu rezultatu.

Moram priznati, dragi bralci, da sem bil tudi jaz eden tistih, ki je pričakoval nekaj nemogočega. Pa vendarle je to čist slovenski instinkt. Ko se je moštvo prebilo do tretjega mesta, so se nekako odprla nebesa našemu športnemu duhu in od takrat naprej smo se vsi vodilni organi nogometnega kluba potegovali za prvo mesto čisto po domače: postali smo neznosni proti fantom, kateri so dajali za naše slovenske barve od sebe že vse kar so jim dovoljevale njih moči.

Toda lahko je sedeti ob "out" liniji in kritizirati napake fantov, katerih čas je tako ali tako posvečen nogometnim nedeljam. Slabe človeške lastnosti se po navadi vedno najbolj izrazijo v momentih krize. V mnogih primerih smo ravno "mi" iz stranskih linij krivi mnogim izgubljenim točkam na lastnem igrišču, kar je živ dokaz, da so navijači sami postavili pod pritisk svoje ljubljence. Toda le ob napakah se lahko učimo pozitivnih dejanj.

V glavnem so nas fantje lepo razočarali, le kot se je izrazil eden naših starešin; lahko je vam na igrišču samem, ker se sami ne vidite, a mi, vaša publika trpimo od tekme do tekme, ker nas je strah vaših napak. Ne vem pa zakaj se nočemo sprijateljiti z dejstvom, da je to le amaterski nogomet in naj bi nedelje z igro pripomogle k bolj duhotivemu življenju in boljšemu telesnemu počutju. A vendarle pričakujemo visoke rezultate. A vse se je končalo v naš prid. Rezerve so osvojile zelo zadovoljivo tretje mesto, a prva ekipa pa naslov letošnjega prvaka.

Že po predzadnji tekmi je žarelo iz mnogih oči. Pa čeprav je preostala takrat še tekma proti East Altoni, smo bili Jadrančani že na devetem oblaku. Z mirno dušo bi lahko rekli, da so se videle solze radosti mnogih zvestih privržencev nogometa v Diggers Restu. To je bil obenem tudi prvi takšen uspeh slovenske uveljavitve v tem morda tudi edinem športu. Prebrodile so se mnoge luže, preteklo je mnogo znoj, prestali so se mnogi dvomi ali je vredno gojiti nogomet v klubu ali ne. Kar pa je najbolj važno, letošnja zmaga nas je združila dosti bolj kot kdajkoli prej.

Če za trenutek popustim igralce in komentiram posameznike, moram navesti požrtvovalnost in delavnost samega predsednika nogometnega društva gospoda Poklarja, kateri je bil pripravljen ne le z besedami graditi moralo, temveč je tudi v temnih, kakor v svetlih trenutkih privlekel na dan svojo "fajtonarico" in nam zaigral par melodij. No tudi traktor je pripeljal in s pomočjo mnogih aktivcev zasadil pet akrov z drevesi, katera bodo v nekaj letih v korist celotnemu klubu. Seveda je tu še cela vrsta imen, kot so Dino Rupnik, kateri je skrbno urejal naše finančne zadeve, Vinc Bordonaro, on je tajnik in zastopnik N. K. pri nogometni zvezi Viktorije, gospod Lojze Kumar s pripravljanim odborom, katerih dolžnost je bila pripraviti ter opremiti igrišče za vse tekme na domačem igrišču. No vedno so mu bili na uslugo še Valter Jelenič, Stanko Brgoč, Roman Vitez ter še Frenk Krstina. Kar pa se tiče administracije ter priprave za vse storitve glede moštva, moram pripisati največje zasluge Milanu Kneževiču ter Anti Žanetiču, katerih celoletna dolžnost je bila preskrbljevati N.K. z igralci obeh moštev. Pomoč je prišla tudi od gospoda Petra Kriskiča, katerega delo je bilo reklame ter donos sredstev.

Skozi celo leto je bil določen "roster" vseh članov komiteja za preskrbo nogometišev z okreplili po končanih tekmah in to ne glede na rezultat. Naj tu dodam še to, da so si naši odborniki in seveda njih "žlahtne strani" pridobili zelo ugledno mesto izmed vseh nastopajočih klubov s priznanjem, da takšne organizacije niso doživeli pri zveznih ligah. Tu pa se seveda izkaže krhka slovenska duša, katera želi vedno le ustreči.

Naše ženske, ki so nam bile vedno pri roki so se pojavile z rasničnim športnim duhom. Večkrat sem videl Stelo Brgoč za "barbekujem", gospa Poklar je pomagala pri pripravah ob koncu tekem, Vilma Žanetič je vedno skrbela za najmlajše v klubske kuhinji, še Nadja Kneževič, ki je darovala mnogo prostega časa za naše fante, gospa Vitez, Elsa Kumar in seveda še Lili Kriskič. Če tudi je bil dan deževen, so nam te ženske vendarle prinašale sonce. Še enkrat zahvaljene in le do drugega leta, ko bo vaša pomoč še bolj potrebna. Hvala vam vsem za tako številni odziv v potrebi in seveda računamo na vas že za drugo leto.

Istočasno vas že sedaj vabimo na podelitev trofeje na športnem plesu, kateri se bo vršil osmega novembra v klubskih prostorih Jadrana.

D. Maddison

URBAN ELECTRICS

za vsa električna dela privatne ali industrijske vrste
popravlja in instalacije

Lastnik: JACK URBANČIČ
'A' Grade Electrical Contractor

2 Adair Crt.
WANTIRNA, Vic., 3152

Tel. 221 8139

Predstavljamo slovensko slikarsko in plesarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

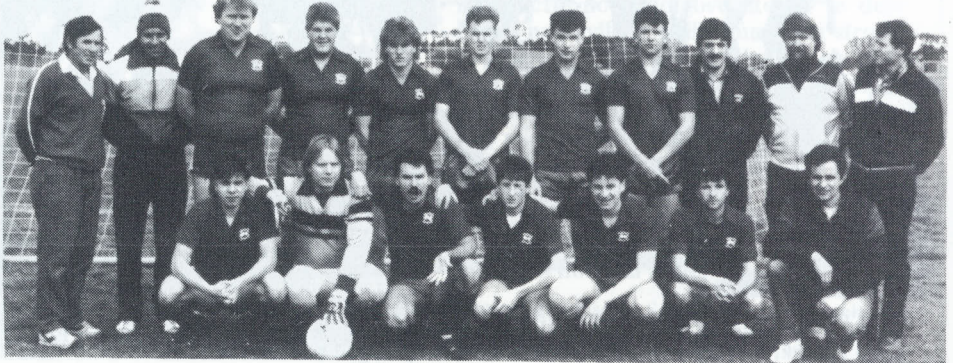
62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

PRVO MOŠTVO: Stoje od leve: Colin Deori, Jason Mrdock, Eugen Poklar, Robert Reif, Dragan Krickič, Gordon Igor, Joško Radošević, Milan Kneževič (Manager); čepe: Sam Gunson, Robert Pizzo, Frank Krstina, Branko Dunat (kapetan), Pat Panunzzio in Stanko Gregorič. REZERVA: Stoje: Valter Jelenič, Colin Deoki, Toni Sardelič, Mark Sušelj, Edi Vitez, Michael Lesnak, Ivan Glavač, Vince Bordonaro, Darko Hribernik, Ante Žanetič; čepe: Gabriel Rosič, Derry Maddison, Rocky Ferraro, Livio Mingot, Danny Zarafa, Dragan in Alex Mladenovič.

kaj, kje, kdo?

V 78. letu starosti je v Kalu pri Pivki preminula mama Neve Kastelic, Vide Škrli, Lenke Brgoč, Jožeta Urbančič in Jaka Urbančiča. Naj jim bo v tolažbo, da mnogi prijatelji sočustvujemo z njimi ob priliki tako težke izgube.

Na 11. oktobra je družinici Rexa in Dorothy Gregorič prijokal na svet še en član. Rodila se jima je hčerka, kateri bo ime Maree Jane.

Iskreno čestitamo!

V nedeljo, 12. oktobra je v Geelongu za vedno zatisnil oči 51-letni g. Jakob Mohorko, doma iz Letuše pri Mozirju. Pokojnik se je priselil v Geelong leta 1972 iz Canberre, kjer je bil častni član tamošnjega slovenskega društva "Triglav". Tudi v Geelongu se je tako aktivno udeleževal v društvu "Ivan Cankar", da so mu podelili dosmrtno članstvo. K večnemu počitku so ga položili v sredo, 15. oktobra v Geelongu.

Za svoje odlične uspehe pri prodaji knjig World Book Enciclopedia, je gospa Daniela Štolfa bila povabljen na konferenco v Chicago USA, kot delegatka iz Avstralije. Na poti nazaj v Avstralijo se bo ustavila tudi v Sloveniji, kjer jo bo pričakal soprog Joško tako, da si bosta skupaj privoščila lepe počitnice v stari domovini.

Starešina Slovenske lovske zveze Avstralije g. Stanko Prosenak in njegova soproga Marija, sta na 21. oktobra letos slavila 25. obletnico poroke.

C e s t i t a m o !

Štefan Srnec, odbornik "Planice" je pred tedni imel pravo srečo v nesreči. Z električno žago si je skoraj odrezal roko. No spretnosti kirurgov, pod vodstvom dr. Pribaca (če smo Štefana pravilno razumeli) so prišli roko nazaj, tako da Štefan upa, da mu bo roka spet kmalu služila kot popreje.

IZ POŠTNEGA NABIRALNIKA :

Spoštovani!

Po dolgem času bi se rada spet oglašila na radio in časopis ako je mogoče, da obvestim naše rojake tu v Avstraliji kako poteka naša akcija.

Julija meseca sem bila v Brisbanu. Bila sem gost gospe Mirke in Bruneta Zovnik in gospe Skubič. Hčerka gospe Skubič je z gospo Marijo Andreyis priredila pogovor z menoj na radio postaji v Brisbane. Imam kaseto tega pogovora. Celokupnega denarja je zbrano v Brisbanu 413.11 dolarjev. Naši rojaki v Brisbanu so res požrtvovalni ljudje. Najlepše jim hvala.

Sedaj pripravljam velik koncert, katerega bom priredila 9. novembra 1986 ob 4.00 uri popoldne tu pri nas v Kurnellu. Iz programa je vidno, da to ni majhna stvar.

Eleonora White

V soboto, 11. oktobra sta se v slovenski cerkvi Sv. Rafaela v Merrylandsu poročila slovenska nevesta Ivanka Zadravec in Steve Colombo italijanskega rodu. Mlademu paru iskrene čestitke na novi, skupni življenjski poti.

14. oktobra je praznovala rojstni dan gospa Zofka Brkovec, zelo znana, dobra slovenska duša v Sydneyu. Z najboljšimi željami za "mamo Petelinko", se je spominjajo vsi soigralci v igri "Poslednji mož", ki Zofki kličejo še mnogo veselih, predvsem pa zdravih let!

15. oktobra sta praznovala 3. obletnico poroke Stanko in Vesna Aster - Starter. Dobrih deset dni prej pa sta "kupila" drugega sinka. Najboljše želje novorojenčku Aleksandru, pozdrav Stančiju, srečnima staršema pa še mnogo srečnih in zadovoljnih let v krogu družine.

1. oktobra je odpotoval v domovino pater Valerijan Jenko. 10. novembra bo njegova mama, gospa Katarina Jenko praznovala 90. rojstni dan. Prihod sina - duhovnika iz Avstralije bo zanjo zagotovo največje darilo, ob njenem lepem osebnem prazniku. Z najboljšimi željami se je spominjamo tudi Slovenci iz verskega središča v Merrylandsu, ki smo ji za njen praznik poslali odprto pismo, tople copate in šopek cvetja! Pater Valerijan se vrne med nas 23. novembra in mu kliče mo srečno pot nazaj med nas.

Naš sodelavec Vasja Čuk ni bil zadovoljen samo s tem, da ima diplomu v slikarstvu, da vztrajno prakticira yogo, da vsak dan vodi na sprehod velikega volčjaka, da drži v "šahu" dve živahni hčerkici in prikupno ženko, da riše in piše ter nadzoruje oblikovanje Vestnika. Ne, to mu še ni bilo dovolj. Svojo energijo je začel vlagati tudi v trening za maratonski tek. V nedeljo 12. oktobra pa je prišla preizkušnja, ki jo je dobro prestal in tako postal menda prvi avstralski Slovenec, ki je pretekel 42 km iz Frankstona v Melbourne.

Žrebanje tiketov za prvo oljnato sliko bo na "Triglavu" 15. novembra (Martinovanje). Druga oljnata slika pa bo žrebana 20. decembra na slovenskem društvu Sydney. Triglavski klub ima čez 3.000 dolarjev, a Slovensko društvo pa blizu 1.000 dolarjev zbranega denarja za to akcijo.

Upam, da bom uspela zbrati nekaj denarja na koncertu. Sporočila bom takoj, koliko.

Na koncertu Marton Hall, Captain Cook Drive, Kurnell, bodo sodelovali Triglavski klub in Slovensko društvo. Vsem igralcem se najlepše zahvaljujem za njihovo dobro delo, ki žrtvujejo čas za naše slovenske otroke.

V upanju, da bo šlo vse po sreči, vas lepo pozdravljam.

OD NEKDAJ SO LEPE SLOVENKE SLOVELE

Čeprav pozno, s toliko večjim veseljem poročam o poroki mlade, ljubke slovenske mladenke, hčerke predsednika SDS g. Šerneka in njegove marljive soproge Anice.

Brigitta, Bernardeta Šernek si je za svojega življenjskega spremljevalca izbrala Scott-a Frasa. Poročila sta se 28.6.86 v St. Patriks Church v Sutherland. Brigitta je bila v tej cerkvi krščena, tam je prejela vse zakramente in tudi obiskovala njihovo katoliško šolo. Ko je Scott Brogitto prosil za roko mu je rekla, da mora najprej postati katoličan in ker ljubezen zmagaja njen ženin celo leto obiskoval verouk dvakrat na teden in prejel vse zahtevane zakramente, da se je z Brigitto, kot katolik, lahko poročil po cerkvenem obredu. Čestitamo Scottu in Brigitti, da sta vztrajala in dosegla zaželjeni cilj. Poročni priči sta

bili Janett Harris in Mark Dore. Krstni in birmanski botri Scottu pa so bili Štefan in Julie Šernek.

In da je bil Brigitti trud poplačan, je pri ocenjevanju neveste dobila vseh možnih 10 točk, za lepo belo obleko, ki jo je sama kreirala in sešila, saj je modna kreatorica in učiteljica mode tudi po poklicu. Poleg obleke pa so nagradili tudi njen prikipen nastop in vedenje.

Na poroki so na željo njenega očeta zapeli tudi pevci moškega pevskega zbora SDS pod vodstvom Jožeta Urbas, nekaj naših lepih slovenskih pesmi, ki so gani- le tudi Scotta.

Mnogo sreče in blagoslova na skupni življenjski poti kličejo mladoporočence- ma vsi prijatelji in člani SDS.

Danica Petrič

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL - CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo - mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. - vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens - Vanity Units - Wardrobes - Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

V SLOVO IN SPOMIN

Pokojnega Franc-ita Sajovic, nekdanjega predsednika S.D.M., trenerja in voditelja nogometnega moštva "Kew-Slovene" bomo vsi pogrešali, ker je odšel od nas v prezgodnji grob. V petek, 26. septembra 1986 smo ga spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče Fawkner. Pomlad je bila vidna med zelenjem in dež je rosil; moje misli pa so bile daleč v preteklosti, v taborišču Kellerberg, kjer smo se večkrat zbrali na travniku za nogometno igro. Franci je bil eden od najboljših vratarjev ...Tukaj med nami in še posebno med fanti nogometnega moštva je bil zelo popularen in priljubljen. Fantje moštva "Kew-Slovene" so želi lepe uspehe in bili celo med prvimi po končani nogometni sezoni.

Žaluoja družina in sorodniki, kakor vsi prijatelji in znanci, ga bomo ohranili v naših srcih v lepem spominu in istočasno naj nas opozarja, kar nam je dr. France Prešeren napisal v sonetu "Memento mori" ... "Al dneva ne pove nobena prat'ka".

Stanko Pibernik

POZNO ŠE NI PREPOZNO

Malce pozen sem s temi vrsticami, vendar se tudi sam držim izreka: Bolje pozno kot nikoli.

Natečaj za Leto miru, ki ga je organiziralo Slovensko društvo Melbourne ob zamisli gospe Drage Gelt, je že daleč za nami. Še vedno pa smo v letu o katerem se veliko piše. Ob sodelovanju s svojimi preprostimi mislimi, katere sem poslal, me je novica o nagradi zelo presenetila. Vsekakor sem dolžan, da zapišem besedo hvala: sodnikom, ki so spise pregledovali in ocenjevali, SD Melbourne za nagrado in gospe Dragi Gelt za to zamisel ter sprejem spisov. Zahvalil bi se rad tudi SD Planica, ki je posredovala nagrado (knjigo) od S.D.M. in mi je bila na očetovski dan javno izročena.

Torej, pojdimo sedaj naprej po poti našega vsakdanjega življenja. Kljub temu pa lahko za trenutek svoje misli posvetimo na ti dve lepi besedi - Leto miru. Morda lahko tudi sami prispevamo k temu mnogo več kot s spisom ali plakatom - samo s srcem. Poskusimo, četudi je pozno; glavno, da ne bo prepozno.

Ivan Lapuh

Ob priliki izgube mojega moža, pokojnega

FRANCITA SAJOVICA

se vsem, ki so mi ob tem težkem času stali ob strani, mi sporočili svoje sožalje ter ga na njegovi zadnji poti pospremili s cvetjem, najlepše zahvaljujem.

Posebna zahvala gre Slovenskemu društvu Melbourne, ki je bilo mojemu pokojnemu sporogu vedno zelo pri srcu.

Žaluoja

Ada in sinova Frank in George.

YUGOSLAVIA — COUNTRY OF DIFFERENCES

People of Slav origin settled in the area bordered by the Black Sea, the Eastern Alps, the Adriatic Sea and the Panonian Plain, in the first half of the 7th Century. From this time until the year 1918, they have never been united into one State. During medieval times, small independent kingdoms and duchies were established in some parts of the Balkan area. Although these small states were short lived, they grouped the Slav people of the Balkan into various entities, which started to identify themselves with such names as Croats, Serbs, Bosnians, Slovenians, Montenegrins etc. Accordingly, their various dialects developed with time into the Croatian, Serbian, Slovenian and Macedonian languages.

By the 16th Century, the entire land, populated by the South Slavs, was divided among the large and strong empires. The Habsburg Monarchy had taken the north-western part. The South Eastern area became incorporated into the Ottoman empire, and the Adriatic Coast, apart from the city-republic of Dubrovnik, was ruled by the Venetians. During the centuries of their domination, these ruling nations impressed on the Slav population their own way of life, habits, moral values and religious practices.

In particular, the people under the Ottoman empire were exposed to much suffering due to the cruel persecution and forceful attempts to convert everybody to Islam. To escape this merciless suppression, large numbers of the orthodox Serbs sought safety in the parts which belonged to the Austrians and the

Hungarians. This area was populated mainly by the Croats. The Austrian authorities, realizing the deep hatred these refugees had towards the Turks, took advantage of this by settling the orthodox refugees as a permanent frontier defence force along the border between the Austro-Hungarian and the Ottoman empires. So in the middle of Croatian Catholic country, islands of Serbian Orthodox people were established. They existed for centuries and were the cause of many a friction between the two peoples.

Similarity of language together with the ultimate fear of complete eradications of the existence of their nations inclined the emerging leaders of the South Slavs in the 18th Century towards seeking support in each other. Various ideas developed, some of them quite illogical and unacceptable. On the one side, some Croats developed a theory that all South Slavs were Croats and on the Serbian side there were some leaders who endeavoured to unite everybody under the Serbian rule. But there were also other movements, which respected the individuality of each nation and language and were trying to find a way to form a common state.

The advent of the French Revolution, which brought about the creation of the state of Illyria by Napoleon on Slovenian and Croatian Territory, gave strong impetus towards a national awareness of South Slavs. In Croatia, the formation of the so-called Illyrian Movement tried to create a common language in grammar and alphabet for the Croats and Slovenes as a first step towards unification. However, the Slovenian and Croatian language were already too firmly established and the Illyrism did not succeed.

At about the same time, Serbs, in their central province around Belgrade, gained independence from the Turks and started to build their own kingdom. At this time they did not show much interest in creating a common state with other South Slavs. If anything, they were planning on how to free the Serbs in South Serbia and Bosnia, who were still under the Turkish empire.

(Več prihodnjič)

Vika Gajšek

KAKO LEP JE TA NAŠ SVET

Ko se sončno jutro prebudi,
že se petje ptic glasi.
Vse se dneva veseli, narava, cvetje —
drevje zabrsti.

A v srcu, pa premnogim,
mračna slutnja tli,
da, do konca tega stvarstva
nič več dolgo ni.

Voda, zrak in zemlja,
že tja do vesolja,
vsa je zastrupljena.
Sonce nima prave več moči,
v naravi življenje izumira,
iz rodovitne zemlje puščava se rodi
in karkoli zraste,
že v plodu strupene ima snovi.

Človeku ni več mar
do zdravega, poštenega življenja.
Povsod se nedolžna kri preliva —
prerasla svet je hudobija.

Na atomskih bombah že celi svet stoji,
samo pomota ena
in že svet v prah se spremeni.

Zdramite se, vodilni, še je čas,
ki krmilo barke v vaših je rokah.
Ali ne slišite vpijoče množice v
puščavi? Ne vidite, kako nad nami
letajo žerjavi?

Zdramite se, zbudite se zaspani —
mi bi še živeli radi!

Kath Walker

GIFTS

IZBOR
AVSTRALSKE
SODOBNE
POEZIJE

'I will bring you love,' said the young lover,
'A glad light to dance in your dark eye.
Pendants I will bring you of the white bone,
And gay parrot feathers to deck your hair.'

But she only shook her head.

'I will put a child in your arms,' he said,
'Will be a great headman, great rain-maker.
I will make remembered songs about you
That all the tribes in all the wandering camps
Will sing for ever.'

But she was not impressed.

'I will bring you the still moonlight on the lagoon,
And steal for you the singing of all the birds;
I will bring down the stars of heaven to you,
And put the bright rainbow into your hand.'

'No,' she said, 'bring me tree-grubs.'

Bert Pribac

DAROVI

Prinesel ti bom ljubezni, je dejal zaljubljeni fant,
veselo luč, da bo plesala v tvojih črnih očeh —
in obeske ti prinesem, izrezane iz belih kosti
ter pestro perje papig, da bodo okras v tvojih laseh.

Toda ona je le zmignila z glavo...

Glej, otroka ti dam v naročje, ji je dejal,
ki postane vodnik plemena in oblačom ukaže dež
in se pesmi sestavim o tebi,
da vsa plemena, na svojih nestalnih poteh
jih bodo pela z veka v vek.

Toda ona je odkimala z očmi...

Glej, prinesem ti mesečine nad jezero
in ukradem zate petje vseh ptic
ter z neba sklatim polno zvezd za te;
svetlo mavrico ti položim v roke.

Ne, je dejala,
Prinesi mi le sladkih zelišč
izpod senčnih dreves.

UMRL JANKO LAVRIN

V Londonu je 14. avgusta letos v 99. letu starosti preminil Janko Lavrin, slovenski književnik in prevajalec. Bil je menda poslednji preživeli slovenski književnik, ki je spadal še v generacijo Izidorja Cankarja, Antona Novočana, Stanka Majcna, Ivana Cankarja in Kajetona Kožiča.

Po rodu je bil Belokranjec iz Krupe, kmečkega rodu. Gimnazijo je študiral v Novem mestu in na Sušaku. Takoj po maturi pa se je odpravil v svet. Leta 1908 je že izdal v Rusiji mesečnik "Slovjanski mir" in v njem objavljale članke in zlasti prevode slovenskih del, kmalu pa je že tudi izdal slovenske prevode v obliki samostojnih knjig.

Po začetku I. svetovne vojne je potoval po Evropi kot dopisnik ruskega časopisa Novoje vremeje ter se znašel tudi na srbskem bojišču v Albaniji. Sodeloval je tudi pri londonskem tedniku The New Age.

Medtem je tudi nadaljeval študije in leta 1921 postal profesor za ruski jezik na univerzi v Nottinghamu. Pričel se je udeleževati v angleški književnosti, posebno s študijem o slovenskih in evropskih književnikih.

Leta 1928 se je v Nottinghamu poročil s slikarko Noro. Njegovo literarno udeleževanje je bilo mnogokrat zbudilo tudi zanimanje v slovenskih literarnih revijah, kot npr. Ljubljanski zvon.

Med drugo svetovno vojno je sodeloval pri oddajah radia BBC namenjenih za Slovenijo in marsikateri starejših rojakov se bo še spomnil kako so takrat skrivaj poslušali njegove komentarje.

Po drugi svetovni vojni, posebno po prelomu med Kaminferno in KPJ je Lavrin zopet postal most med Slovenijo in angleškim svetom. Z njegovo iniciativo so pričeli organizirano prevajati slovenska književna dela v angleščino. Leta 1957 je s skupino sodelavcev pripravil autologijo Parnas malega naroda. Za njo so pa sledila številna književna dela, ki so omogočila angleško govorečemu svetu širok pogled v slovensko književnost.

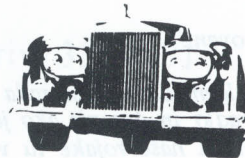
Za svoje delovanje je na predlog društva slovenskih književnikov — prevajalcev dobil leta 1971 Prešernovo nagrado.

ZONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

- Splošna avtomehanika
- FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES
- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

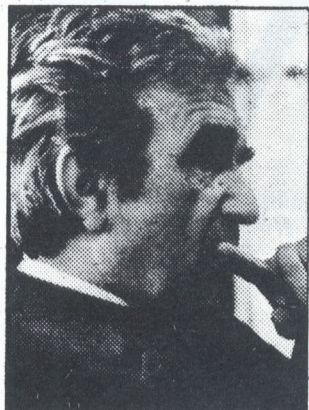
FREE QUOTES

- Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

V torek 15. oktobra je v Ljubljani umrl Bojan Štih, eden najbolj poznanih sodobnih slovenskih kulturnikov. S svojim udejstvovanjem v literaturi, gledališču, radio-televiziji, s svojimi polemičnimi članki, esejji, kritikami in s svojo napredno človečansko miselnostjo si je pridobil nesmrtno mesto v slovenski kulturni zgodovini. S svojim odkritim povdarjanjem, da Slovenci pripadamo srednjeevropski kulturni družini, da je nedavno slovensko zgodovino treba obravnavati nepristransko je posebno za slovensko mladino postal nekaka zvezda vodnica. Pripadnik OF od samega začetka, a vendar neustrašen kritik vsega kar je razočaralo idealizem mnogih: metode in slepo podrejenost stalinizmu. To mu je prineslo občudovanje pa pred leti tudi neprijetne posledice.

Bojan Štih,
1923—1986

“Že pred 10, 15 leti...sem predlagal, da ustanovimo slovenski kulturno-duhovni parlament. To skupščino bi sestavljali predstavniki štirih Slovenij: matične v SRS, zamorske, Koroška, Julijska krajina, Benečija, Rezija, Kanalska dolina in Porabje, ter izseljenska, ob njej pa tudi tako imenovana zdomska ali emigrantska...”

Več o tem in drugih njegovih mislih bomo priobčili v naslednji številki Vestnika.

IVAN MRAK, književnik in dramatik je 19. oktobra v Ljubljani za vedno zatislil oči. Rojen je bil 1906 v Ljubljani in v svoji plodoviti karieri napisal preko 40 dramskih del. Pisal je tudi članke in prozo, vodil svojo igralsko skupino in sam nastopal. IBA

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA. . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209—215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 281 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

V nedeljo 21. septembra so ob prisotnosti večtisočglave množice na Rašici odprli Trubarjeve spominske objekte. Slavnostni govornik je bil akademik Josip Vidmar. Ključni spominskih objektov, rojstna hiša s spominsko zbirko ter mlinom in žago, za katere obnovo so zbirali denar po Sloveniji in izven nje, je Trubarjev odbor predal v varstvo krajanov.

V Trstu imajo zopet novega župana. Politični tajnik Liste za Trst, Giulio Stassieri je zamenjal socialističnega župana Admilia. Za novega župana so poleg Liste glasovali poslanci krščanske demokracije, socialistične stranke in republikanske stranke slovenske skupnosti. Tako se sedaj razpleta že 6 mesecev dolga kriza.

Prometne nesreče v Ljubljani so se letos nesorazmerno povečale. Do konca septembra je v teh izgubilo življenje že 50 ljudi, v primeri s 24 v istem obdobju lanskega leta. Med letošnjimi žrtvami je največ pešcev v povprečni starosti 64 let. Najpogostejši vzroki so: prehitra vožnja in alkohol.

Slovenski Rdeči križ se ne more pri- toževati pomanjkanju krvodajalcev. Kljub dopustnemu času je letos v poletnih mesecih število krvodajalcev celo presegló načrtovanje. V juliju se je na krvodajalske akcije odzvalo 5985 občanov, ker je bilo 9% več kot so pričakovali. Slično je bilo tudi v avgustu. Dnevno v SR Sloveniji potrebujejo 250 do 300 darovalcev.

VSE MANJ OTROK V SLOVENIJI

Največji porast prebivalstva SR Slovenije je bil v prvih osmih povojnih letih. Od leta 1953 pa do 1981 pa je prebivalstvo naraščalo v povprečju za 8.5% do 10% tako, da so v letu 1981 našeli 1,891.864 prebivalcev. V naslednjih letih se bo prirast zmanjševal, a za leto 2001 predvidevajo, da bo število prebivalcev v Sloveniji naraslo na 2,170 000.

Gostota naseljenosti na 1 km² pa je narasla od 74.3 v letu 1953 na 93.4 leta 1982.

Relativni delež prebivalstva SR Slovenije v jugoslovanski skupnosti pa se je postopno zmanjševal od 10.27% v letu 1921 na 8.42% leta 1981. Vzrok temu je nižja rodnost, večja umrljivost in večje izseljevanje mladega prebivalstva.

V sami SR Sloveniji pa se je odstotni delež Slovencev znižal od leta 1953 od 96.52% na 90.52% v letu 1981.

Povprečno gospodinjstvo ima danes v SR Sloveniji 3.2 družinska člana. V letu 1931 jih je imelo pa 4.9 članov. Torej družine imajo vse manj otrok.

Slovensko železničarji bi hoteli naj bi odlični “zeleni vlak”, ki sedaj vozi iz Ljubljane v Maribor, vozil še dalje preko meje do Gradca. V Slovenijo pa naj bi vozili takoimenovani “intercity” vlaki. Drugo progo ob stari gorenjski pa naj bi pričeli graditi že v naslednjem letu, kajti dosedanja enotirna je nasičena do 90% zmogljivosti.

Največji čebelar v Sloveniji in nasploh v Jugoslaviji je Janez Pislak iz Apač pri Kidričevem. Ima 1300 panjev in vzgaja letno 10 000 matic. Povedal pa je, da se danes čebelarstvo premalo ceni kljub mnogim prednostim, ki jih ima med. Čebelji izdelki namreč zelo ugodno vplivajo na zdravstveno stanje ljudi. To je zelo očitno pri pooperacijskih stanjih, rakavih tumorjih, pri živčnih stresih, pri težavah s potenco in učenjem. Čebelji strup pa pomaga pri revmatskih obolenjih.

V Bovcu so na 28. avgusta imeli rekordno množino padavin; v dopoldanskih 6 urah je padlo 171 litrov dežja. Voda je preplavila ceste Kobarid—Bovec, Tolmin—Kobarid in Tolmin—Most na Soči. Prav tako je dež napravil mnogo škode v Zgornji savski dolini od Jesenic do Planice in ob cesti Bled—Bohinjska Bistrica.

V Goriških Brdih so ob novem jezeru solkanske hidroelektrarne v skoraj 200 metrski vrtni odkrili neoporečno pitno vodo. Do leta 2020 bodo opravili vsa potrebna dela, da bodo Brdčem dajala zadostno količino vode.

“Radensko” bodo od sedaj dalje prodajali tudi v plastenkah. Na trg so postavili tudi novo pijačo “Šum”, ki je pripravljena posebno za diabetike.

Občutno se je zmanjšal delež kmetijskega prebivalstva. Od leta 1949 do 1971 je padel od 49.0% na 20.4%. V letu 1981 pa naj bi bilo le še 9.2% delež prebivalstva na kmetijstvu.

Število žensk prevladuje nad številom moških. Leta 1948 je prišlo na 1000 moških 1132 žensk. Od tedaj dalje se pa razmerje zmanjšuje in leta 1981 pride na 1000 moških 1059 žensk. V mlajših letnikih pa že prevladujejo moški.

Med zaposlenimi v Sloveniji je kar 44% žensk. Na 1000 prebivalcev je zaposlenih 460 oseb. Na 100 aktivnih zavarovancev pa pride 28 starostnih in družinskih upokojenecv ter 6 delovnih invalidov.

Število otrok upada, istočasno pa narašča delež starejšega prebivalstva.

Pričakovana dolgotrajnost življenja prebivalstva v Sloveniji kaže izboljšanje za otroke in mladino, za starejše in odrasle moške pa ne kaže zboljšanja. Za obdobje 1952—1954 je bila pričakovana dolgotrajnost življenja 65,7 leta (moški 63.0, ženske 68.1).

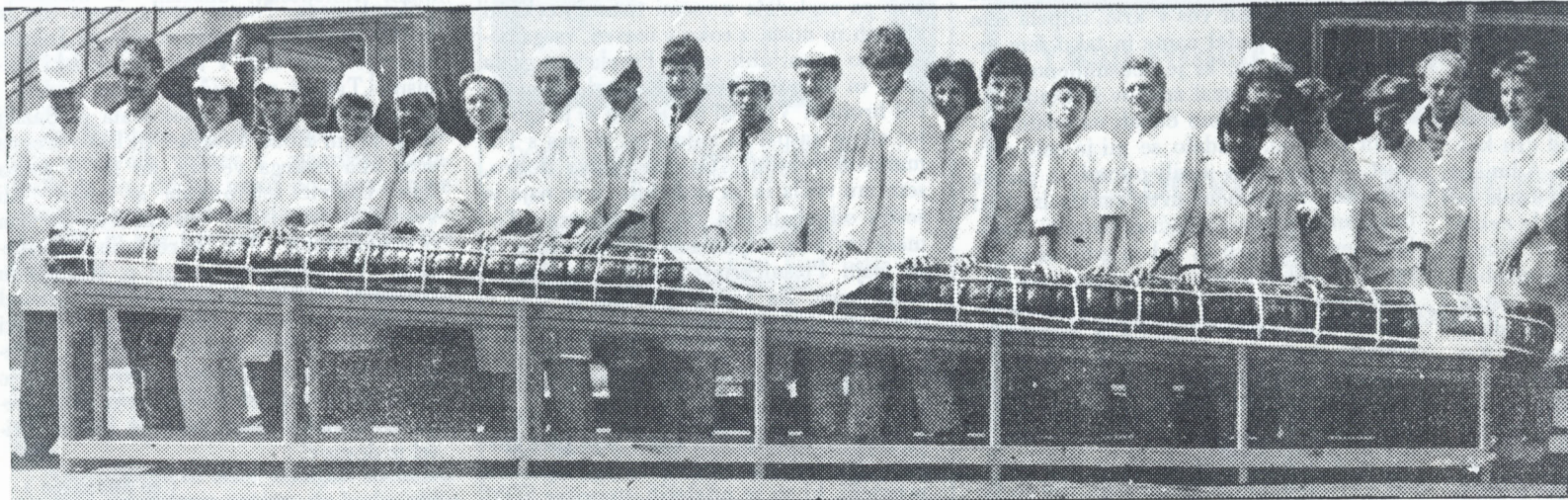
Od leta 1962 dalje pa ostaja na 68,9 let (za moške 65,6, za ženske 71,2 leta).

“Elan” v Begunjah je tretja največja tovarna smuči na svetu. Letošnjo sezono bodo izdelali 700.000 parov smuči. Toda Elanovih smuči v slovenskih trgovinah pred decembrom skoro ne bo. Razlog je zamrznitev cen po določilih zvezne vlade v Beogradu, kajti cene za novo sezono so določili še v februarju, takrat pa niso še vedeli, da se bodo surovine za izdelovanje podražile. Ker pa izvozne cene lahko svobodno oblikujejo, bodo večino smuči izvozili. Zanimivo pa je, da bodo lahko navili cene smučem, ki jih izdelujejo v svoji tovarni v avstrijski Brnici in te bodo lahko uvozili v Jugoslavijo in jih prodajali po višjih cenah, kajti za te zamrznitev cen ne velja. Za domače izdelke pa bodo lahko povečali cene šele v decembru.

Zveza društev pravnikov Slovenije je proslavilo 95. obletnico prvega srečanja slovenskih pravnikov. To prvo srečanje, ki je bilo v Sežani, je pripravilo društvo “Pravnik” in na njem so sodelovali pravniki iz Kranjske, Koroške, Primorske in Trsta ter hrvaški pravniki iz Istre in Reke. Svojo prvo organizacijo, svoje prvo strokovno glasilo in pravno terminologijo pa so imeli že pred več kot sto leti.

V Mariboru so pričeli graditi novo univerzitetno knjižnico, ki bo imela šestkrat večjo prostornino od današnje. Dve nadstropji, ki bosta odprti za publiko, bosta vsebovali 670.000 knjižnih zvezkov. V pritličju bo oddaja in sprejem gradiva, delavnice, tiskarna, knjigovoznice, fotolaboratoriji, računalniki in manjša knjigar- na. Nova knjižnica bo zaposlovala 108 delavcev.

V Mariboru je 20 avgusta oglušelo 500 telefonov, škode pa je bilo za dva milijona dinarjev, ker je malomarni delavec zvrtil s kompresorskim kladivom v telefonski kabel.

Za 22. kongres svetovnih kuharskih zvez so v Postojni izdelali mortadelo, 620 cm dolgo, 113 cm široko in težko 520 kg. Mojstre, ki so jo kuhali celih 85 ur in klobaso vidimo na fotografiji.

Za finalno prireditev Dela in Kompassa v Ljubljani pa so jih potolkli mesarji iz Nove Gorice, ki so izdelali mortadelo dolgo 7655 mm, široko 1111 mm in težko kar 734 kg. Razprodali pa so jo v pičlih šestih urah.

(Iz Dnevnika)

ROJAKI

ZA KUPOPRODAJO NEPREMIČNIN

(zemljišč, stanovanjskih hiš, trgovskih poslopij itd.)

se obrnite na poznano tvrdko

DOUGLAS KAY REAL ESTATE

10B East Esplanade, St. Albans, 3021

Telefon v
uradnih urah:

366 1322

366 1822

kjer vam bo na uslugo

PETER KRICKIC

GENERALNI RAVNATELJ

Izven
uradnih ur:

336 3303

Danica Petrič

SPOMINI IZ STORŽKOVEGA DNEVNIKA

(10)

In že smo v letu 1978, v Tomažkovem drugem letu življenja. Lepo raste in se razvija in zelo rad ima vodo. Tako ga z Jožetom često peljeva na kopanje v plavalni bazen ali na Bronte beach, ki je ena najlepših plaž v Sydneyu. V morju je naprej en bazen za tiste, ki se bojijo visokih valov, lahko se sonči na pesku, ali v parku na travi, kjer so postavljene tudi lične hišice s klopmi in mizami ter si lahko tudi v senci. Saj to ljubo avstralsko sonce tako rado opeče. Za otroke je tudi urejeno lepo igrišče in vozi tudi mini vlak za te naše ljube cicibančke. Lepo so urejene tudi garderobe, stranišča in tuši so vedno čisti ter prostor za B.B.Q. In ravno na tem lepem beach-u je naš Tomažek prvokrat resno zbolel. Verjetno da od morske vode, je rekel zdravnik, je dobil infekcijo na očesu. Že zvečer sva z Jožetom opazila, da ima oko rdeče, zjutraj pa je bilo oteklo in gnojno. Takoj sva ga odpeljala v otroško bolnico, kjer je moral ostati tri dni in so ga zdravili z antibiotiki. K sreči bolezen ni pustila na očesu nobenih posledic in najin fantek dobro vidi.

A nesreče in bolezen so se pri njem nadaljevale ... Ko je imel dve leti so nas pevce mešanega pevskega zbora iz Merrylanda, Slovenci iz Wollongonga povabili na izlet in piknik. Tako smo šli tudi mi trije. In tam je Tomažka pohodil konj. Pošteno ga je povaljal po tleh, da je bil črn kot dimnikar in je prestrašeno jokal. A hujšega kot strahu ni bilo. Ko sem ga umila in preoblekla sem videla, da je dobil le nekaj prask, a bila sem trda od strahu. Nazaj grede pa, peljali smo se z najetim avtobusom, je pa zmanjkalo bencina in ostali smo sredi ceste. Tako moram reči, da z najetimi avtobusi, nisem imela sreče. Ko smo se namreč vračali s koncerta naše mladine v Melbourne, se je pa avtobus pokvaril. Obstali smo sredi "puščave" in ko smo kar nekaj ur čakali na "rešitev" je Mavrica kar sredi ceste "pripredila svoj

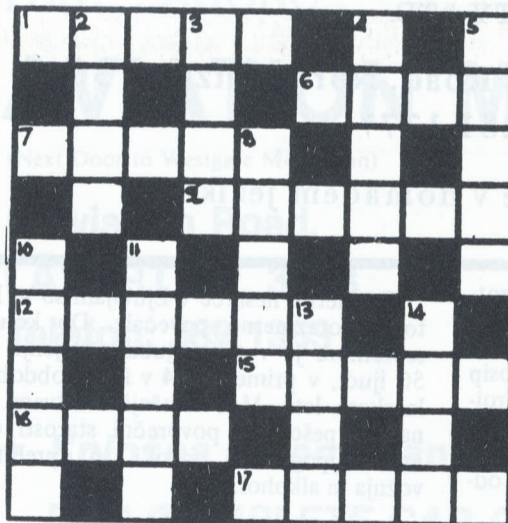
koncert", ter smo vsi peli in tako preganjali čas in pajke v trebuhih. No, ampak teh pripetljajev z avtobusi že ni bil kriv naš Tomažek, pa tudi naš pater ne. Zgodi se pač!

In ko sem že pri nesrečah bom tistim, ki ste vražjeverni povedala, kaj se nam je zgodilo na petek, 13. oktobra 1979. Črni petek, je za nas tri zares bil črn. Z avtom smo se odpravili na veliko proslavo Slovenskega društva Melbourne in sicer na otvoritev njihovega doma. V Sydneyu pa je ravno takrat bilo pomanjkanje bencina zaradi stavke, tako so nama prijatelji odsvetovali potovati z avtom. Pa nisva poslušala, z rezervno "kanto" bencina v prtljažniku smo se dobre volje odpravili na pot. Tomažku, ki je bil takrat star 21 mesecev, sva naredila zadaj prav udobno posteljico. Okrog osmih zvečer sem šla k Tomažku na zadnji sedež in ga držala v naročju ter z njim vred zadremala. Prebudil me je strašen pok in hud udarec v trebuh, avto se je zamajal, skoraj prevrnil, se obrnil, ter pristal v jarku. Nesreča! Tomažek je zajokal in se mi obesil okoli vratu. S težavo sem odprla vrata in z otrokom zlezla ven. Jože je ležal ves v krvi, odpela sem mu pas in je padel name in tako sem držala oba, otroka, ki je neusmiljeno jokal in moža, ki ni kazal znakov življenja. Ne vem kako dolgo smo čakali na rešilni avto in policijo, a zdelo se mi je celo večnost. Jožeta so z nosili odnesli ... jaz pa sem šele v rešilnem avtu začela bruhati in začutila grozno bolečino na nogi. Zavihala sem hlačnico in videla grdo rano, ki so mi jo takoj zašili. Tomažka so mi odnesli in mi rekli, da je v redu, za Jožeta pa sem celo noč spraševala, če je še živ. Medicinske sestre so mi povedale, da je v oddelku za intenzivne nege in da bodo poskrbeli zanj. Sredi noči so prišli v bolnišnico bratje Plesničar iz Melbourne, kateri so nas pričakovali na obisk in jih je policija obvestila, kaj se je zgodilo. Bili so mi

ZA BISTRE GLAVE

(Štev. 18)

Sestavil S.P.

VODORAVNO: 1' naokoli, 6' ptica, 7' reka na Dolenjskem, 9' otok na Krki, 12' kraj pri Vojniku, 15' drvo, 16' morská rastlina, 17' kraj ob Savinji.
NAVPIČNO: 2' leseni izdelek, 3' del hiše, 4' občutje, 5' jedilni pribor, 8' športnik, 10' oslov vodič, 11' znojna kaplja, 13' stara mera, 14' vojaška enota.

REŠITEV KRIŽANKE štev. 17

VODORAVNO: 1' Omož, 6' vroč, 7' Obrov, 9' Kamnik, 12' vratar, 15' lučaj, 16' član, 17' česen
NAVPIČNO: 2' riba, 3' otok, 4' brana, 5' vazal, 10' sveča, 11' lakaj, 13' Ruše, 14' Laze.

v veliko tolažbo in čudila sem se kako so tako veliko razdaljo iz Melbourne do Marupna Base hospital (na meji NSW in Viktorijo) prevozili v tako hitrem času.

Zjutraj so me z vozičkom, ker hoditi nisem mogla, s Tomažkom naročju (tudi on je imel poškodbo na nogi, kar smo pozneje ugotovili) peljali k Jožetu. Ko sem ga zagledala z vsemi tistimi cevkami v ustih in nosu, z roko v mavcu, vsega belega, so se mi ulile solze. Prijela sem ga za roko in na moje čudo je odprl oči in začel bruhati. Vprašal me je, kaj se je zgodilo; ali je zaspal za volanom; ali sva s Tomažkom v redu?. Da sva midva dobro, sem mu rekla in ga poljubila a že naju je sestra odpeljala ven. Se isti dan sva s Tomažkom bila odpuščena iz bolnišnice in so naju Plesničarjevi fantje odpeljali v Melbourne. Za Jožeta pa sem se tiho v srcu bala, da bo invalid ...

Po dveh dneh bivanja pri Angelci in Frenku sva se s Tomažkom vrnila v Sydney z letalom. In kako sem bila ginjena, ko so nama letalsko karto plačali prijatelji, ki so se udeležili otvoritve SDM

ter na njihovem hribčku zvedeli za našo nasrečo ter tam zbrali denar. Hvala vam. V nesreči človek res spozna, kdo mu je prijatelj.

V Sydneyu se mi je naš dom brez Jožeta zdel tako prazen. Tomažek je jokal, se ponoči prestrašen prebujal in nogica ga je bolela. K sreči je imel le zvito in nič polomljenega. Nisem spala, noga me je bolela in nenehno sem mislila na Jožeta, kako je čisto sam v tisti podeželski bolnišnici. Takrat namreč še nisem vedela kako pridno sta ga obiskovala p. Bazilij in pokojni Božo Lončar. In kako srečna sem bila nekega večera, ko mi je gospa Saše Lajovic telefonirala in rekla: "Ali veš kje je tvoj Jože?" Rekla sem, da vem - v bolnišnici. "Ne," je rekla in se zasmejala. "V Melbourneu je, pri p. Baziliju in ravnokar je šel z Lončarjem na sprehod k Plesničarjevim!" Nisem mogla verjeti svojim očem, ko sem ga drugi dan zagledala v Sydneyu, z roko v mavcu, ki jo je držal daleč od sebe, bledega in shujšane-ga, a vendarle njega. Mojega Jožeta. Prišel je domov!

(se nadaljuje)